

Suar 13 tinta

Centre de Formació d'Adults
Baix Montseny

Sumari

Històries i tradicions d'arreu _____	02
<i>Iniciació al català oral</i>	
Digues-ho amb flors _____	04
<i>Formació Instrumental II</i>	
Vallès Oriental and Baix Montseny _____	06
<i>Anglès</i>	
Sueños de un inmigrante _____	09
<i>Formació Instrumental B</i>	
Cent anys _____	10
<i>Formació Instrumental A</i>	
Si un día vienes... _____	13
<i>Iniciació al castellà oral</i>	
Lengua y cultura _____	14
<i>Castellà elemental</i>	
El meu grup _____	16
<i>Formació Instrumental III</i>	
Creació plàstica _____	19
<i>Dibuix i Pintura</i>	
Globalització !? _____	23
<i>ACFGS i AU</i>	
Com es busca informació a internet? _____	24
<i>Informàtica</i>	
Le ponemos empeño _____	27
<i>Introducció al lèxic de la conducció</i>	
Què és què? Qui és qui? _____	28
<i>Graduat d'educació secundària</i>	
Entretente conociéndonos _____	30
<i>Formació instrumental I</i>	
Or negre _____	31
<i>ACFGM</i>	
Col·laboracions _____	32
Qüestionari d'inici de curs _____	36
Informació del centre _____	38

Presentació

Novament tenim a les mans la revista Suar tinta!, la nostra revista, la de tots i totes vosaltres que assistint al Centre de Formació d'Adults la feu realitat.

Aquesta revista és una eina de participació de l'alumnat i de difusió de l'activitat del centre. Enguany, però, té un aspecte important a remarcar: la celebració dels quinze anys d'història del centre, que queda recollida en un suplement especial que s'hi adjunta amb aquest número.

Al llarg d'aquests anys l'escola ha sofert una evolució i un increment, tant en l'oferta formativa com en el nombre d'alumnes que hi han passat, que han estat més de 4.000, amb edats compreses entre els 16 i els 80 anys.

Els ensenyaments impartits al centre es complementen amb un servei d'assessorament sobre l'ampli ventall d'opcions formatives existents, per tal que cadascú hi pugui trobar la més adequada.

L'Ajuntament vol seguir en la seva línia de recolzament a la formació d'adults oferint els recursos humans i materials necessaris per al bon desenvolupament de la seva tasca. En aquest sentit, s'ha realitzat un estudi municipal sobre la formació de persones adultes de Sant Celoni que haurà de donar pautes de futur per al centre integral de formació permanent.

Com a alcalde de Sant Celoni i representant vostre, em plau poder presentar el número 13 de la revista Suar tinta! pel que significa de consolidació i de participació. Aprofito aquest escrit per felicitar el professorat i tots els alumnes que heu fet possible els quinze anys de l'escola d'adults.

Joan Castaño i Augé
Alcalde

Staff

SUAR TINTA! núm. 13 Abril 2003
Revista del Centre de Formació d'Adults "Baix Montseny"
Ajuntament de Sant Celoni
Torras i Bages, 12, 1r - 08470 Sant Celoni (Vallès Oriental)
Tel. 93 867 04 48 - cfadults@santceloni.org

La revista s'ha elaborat a partir dels textos i col·laboracions dels alumnes del Centre, als quals agraïm la seva participació.

Aquesta és una revista plural, on tots els autors poden expressar lliurement les seves opinions. Per tant, les valoracions i judicis dels diferents articles pertanyen als seus autors, i no tenen que ser necessàriament compartits per l'equip de redacció ni pel Centre.

Redacció: Sergi Bernal, Ana Navarrete, Ma Antònia Vilarrodona
Portada: Aurora Romero Franco
Disseny: T&M Autoedició (Cesc Cruzate)
Impressió: Impremta Pagès

Històries i tradicions d'arreu

▣▣ | Iniciació al català oral

Els alumnes d'aquest grup han volgut explicar-vos llegendes o tradicions dels seus pobles. Algunes d'elles potser ja les coneixeu, d'altres segurament no. Sigui com

sigui, totes són prou interessants com per entretenir-se una estona llegint-les

GUAYAS I QUIL

Vorejant l'Oceà Pacífic, es troba la ciutat de Guayaquil pertanyent a l'Equador, el nom de la qual prové dels indígenes Guayas i Quil.

Guayas era el cap d'una tribu anomenada els Huoncavilques, i Quil era la seva muller. A l'arribada d'un grup d'espanyols a les nostres terres, aquests van agafar presoners a la parella indígena per obligar-los a dir el lloc on es trobava el seu tresor.

Guayas era un home guerrer i no estava disposat a sentir-se derrotat per aquests invasors, per això va decidir que en el menor descuit ell sacrificaria la seva muller Quil, i llavors es trauria la vida, no sense abans dir: "Esclavitzaràs el meu cos, però mai el meu esperit".

Mariella Camejo

EL CALEUCHE: història o mite

A la 9a regió de Xile, a prop de la Patagònia, s'explica una llegenda de fa dos-cents anys.

Una vegada un pesquer va salpar de Puerto Montt i no va tornar mai més. Això, amb els anys i la desaparició de molts homes, va portar a que la gent comencés a explicar que aquell pesquer ara era fantasma i maleït. Apareix les nits d'hivern de molt fred i a tothom que el veu se l'emporta. Totes les nits que creuen que el vaixell podria aparèixer, les famílies dels desapareguts els deixen aliments i vi a la costa.

Molts juren haver-lo vist. Cert o no, ho deixo a la vostra imaginació.

Igor Cartes

"EL DORADO"

A Colòmbia, país ubicat al nord d'Amèrica del Sud, va existir una tribu indígena anomenada els Chibchas, la qual adorava el Sol. Diuen que en cada sacrifici que feien en una llacuna pertanyent a la zona andina de

Colòmbia, el cacic ofería al Déu Sol figures d'orfebreria en or pur, que després eren llençades a la llacuna. Aquesta llegenda va ser coneguda pels conqueridors espanyols que, al seu torn, obligaven als aborígens a que els diguessin on es trobaven tan preuats tresors, però els nadius es negaven a fer-ho i per això van ser sacrificats molts d'ells.

Actualment moltes d'aquestes peces trobades al llarg de diversos anys, s'exhibeixen al Museu de l'Or que està ubicat a la ciutat de Bogotà, capital de Colòmbia.

Fernando Payarés

MACCHUPICCHU

Macchupicchu, la ciutat perduda dels Inques, està ubicada al Departament de Cuzco -Perú-, aproximadament a 2.800 metres sobre el nivell del mar. És considerada la vuitena meravella del món. Està construïda al cim d'una muntanya, als Andes.

Les cases estan construïdes amb blocs de pedra a manera de totxanes que estan acoblades milimètricament, amb angles quasi perfectes.

Aquesta ciutadella era destinada al culte al Sol i la Lluna. El culte era realitzat per dones verges.

Aquesta ciutat només era visitada per l'Inca, sacerdots, gent d'alt llinatge o els descendents de l'Inca. Estava resguardada per la Guàrdia reial, que es situava en els voltants de la ciutat i sobretot en una muntanya molt més alta anomenada Huayupicchu, des de la qual es domina tota la vall sagrada.

Se l'anomena la "ciutat perduda dels Inques" perquè els conqueridors espanyols mai van poder trobar-la.

FESTA D'ADRIAAN BROUWER

Jo vivia a Oudenaarde, una ciutat a 60 km de Brusel·les.

Oudenaarde és una ciutat medieval. Hi ha moltes cases i edificis antics (l'església, l'Ajuntament, la biblioteca, el jutjat, cases particulars, ...)

La ciutat és coneguda per les tapisseries medievals (les "verdors") i també per les festes de la cervesa (diferents cerveses: rossa, negra) a finals de juny.

El nom d'aquesta festa és "Adriaan Brouwer". És un pintor medieval molt conegut a Bèlgica. Les festes són en cap de setmana i són molt maques per als adults i també per als nens (hi ha música, teatre...)

ADRIAAN BROUWER FEESTEN

Ik woon in Oudenaarde, een stad op een 60 km van Brussel.

Oudenaarde is een middeleeuwse stad met veel oude huizen en gebouwen (de Kerk, het stadhuis, de bibliotheek, het gerechtsgebouw, en particuliere huizen...)

De stad is gekend voor zijn tapijten (de "verdures") en ook voor de bierfeesten (verschillende, soorten, donker bier) eind juni.

De naam voor de feesten is "Adriaan Brouwer". Dit is een middeleeuwse schilder die vrij gerendis in België.

De feesten zijn tijdens het weekend en zijn zeer aangenaam voor jong en oud (muziekoptredens, straattheater...)

Inge T'Hooft

MAWSIM IMILCHIL

A les muntanyes del Gran Atlas hi ha un llac que s'anomena "Isli i Tislit" que significa marit i muller. Abans la gent de la regió explicava que l'aigua del llac provenia de les llàgrimes de dos enamorats que no podien casar-se, perquè les tradicions de les seves tribus els ho

impedien.

Ara, cada any, se celebra una festa al mes de setembre, que es diu "Mawsim Imilchil", en la qual moltes parelles es casen i les celebracions duren tres dies.

قوسم املحيل
 في حب ان الاخلاق التي شوحد بسوق - املحيل وتعدت بيكي
 ان اصل حب المديرة هي - موع المعجين اللذينة مملحةها
 التقايد القبائية ه الزواج . فانتي هذ فيلذ والعتة
 هذ قبيلة مملحة المعاجبة لها .
 ويقام كذا منحة مومع المملوحة على صفاق هذ المديرة
 في شهر تمس من ثقام رواج جماعي القبايد المملحة
 لدة ثلاثة ايام
 - واحة الزهور
 - نوبت حارن اسرايم

Fatima Amyal / Brahim Bouzarne

PERVOURALSK / EKATERINBURG:

la frontera

El meu poble. Pervouralsk, es troba a Rússia, a les muntanyes dels Urals, just on hi ha la frontera entre Europa i Àsia. Per marcar-la hi ha una gran fita, com un monument, i molta gent quan ve a fer negocis per la zona s'hi acosta a visitar el lloc. També venen les parelles de nuvis a fer-se fotos. És típic donar-los un pa rodó decorat amb el dibuix d'unes aliances i unes branques d'avellaner.

И встал и расстался в России, Екатеринбург
 уральский - наш город, Урал, это граница
 Европа - Азия, но все равно уральские
 границы и наша жизнь, всемирно
 работаем работаем в мире дружить
 ставится вопрос на этой работе, если
 люди в Европе в Европе в Азии, так же
 к этому делу относятся всемирно,
 работаем вместе - работаем вместе
 работаем все вместе - работаем вместе
 работаем и работаем все вместе, это наше
 будущее

Marina Ponomareva Марина Пonomарева

Digues-ho amb flors

Formació instrumental II

Des de l'antiguitat les flors han estat una via per donar a conèixer i transmetre sentiments. Només cal escoltar-les. Unes vegades canten a la vida, a la bellesa o a l'amor. D'altres, parlen de desànim i de soletat. Simplement cal

conèixer el seu llenguatge i saber interpretar-lo. Aquí us donem el significat d'algunes, perquè quan les rebeu o les regaleu, sapigau esbrinar el missatge que porten implícit.

A l'abril esclata la primavera. Hi ha una diada que m'ample el cor de frases boniques. És el mes de les flors i de Sant Jordi, una diada en que els nois i les noies es regalen roses i molts pobles fan festes.

Cecilia Capaletà

Acacia	Elegancia
Adelfa	Seducción
Albahaca	Aborrecimiento
Azalea	Templanza
Azulena	Corazón inocente
Begonia	Cordialidad.
capuchina	obediencia
clavel amarillo	Desdén
clavel rojo	corazón que suspira

Maria Jimenez Romero

cidamen	desconfianza.
crisantemo amarillo	Amor desdenado
crisantemo blanco	sinceridad
crisantemo rojo	te quiero
dalia	inestabilidad
dondiego	Esperanzas perdidas
Espliego	Fervor
fucsia	Gusto

Isabel Ramirez Fernandez

Geranio rosa	→ preferencia
Girasol	→ Adoracion
Gladiolo	→ de genio vivo
Hiedra	→ fidelidad
Hinojo	→ fuerza
Hortensia	→ capricho
Jasinto	→ constancia
zorzín blanco	→ Amabilidad

Yolanda Martinez marco

Formació instrumental II

Laurel Gloria

Lila Humildad

Lirio Saludos

Madreselva Lazos de amor

Magnolia Amor a la naturaleza

Malva real Ambición

Margarita ¿ Me amas?

Menta Virtud

Basilisa Sánchez

Trebol

Tulipán amarillo

Tulipán rojo

Valeriana

Vara de oro

Verbena

Veronica

Violeta azul

Ma. Angeles olive Pujolas

Venganza

Amor sin esperanza

Declaración de amor

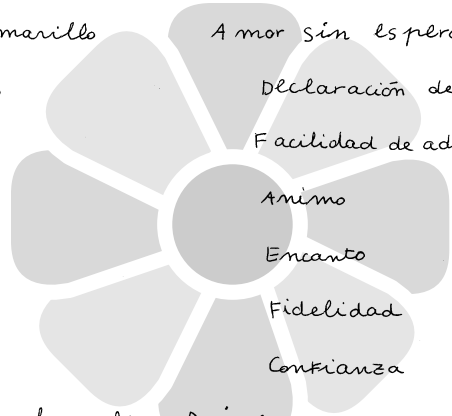
Facilidad de adaptación

Animo

Encanto

Fidelidad

Confianza

Mimosa

Narciso

Nenufar

olivo

orquidea

ortiga

pensamiento

peonia

Ega Martinez

Alegria juvenil

Egoismo

pureza de corazón

paz

una belleza

Eres cruel

recuerdo

veracidad

petunia

Rododendro

Romero

Rosa roja

Rosa amarilla

Rosa blanca

sauco

tomillo

Ma. Dolors Martínez

Me alivias

peligro

Recuerdo

Amor, belleza

Debilitamiento del amor

soy digno de ti

fervor

constancia

Belladona sinceridad

Boca de dragón presunción

Cincoenrama Afecto maternal

Flor de azahar Castidad

Geranio escarleta Consuelo

Geranio oscuro Melancolia

Membrillo Tentación

Trebol Venganza

Verónica Fidelidad

Pilar Díaz

Vallès Oriental and Baix Montseny

☰☰☰ | Anglès

Vallès Oriental is a region with a great variety of landscapes: mountain areas such as "Anella Verda" (Green Ring) surrounding it, the natural Park of Montseny and Sant Miquel del Fai as its main attractions, combined with a great valley full of little hills, crop fields, mountain streams, villages and towns.

This county has a long history which has left us some ancient monuments everywhere. It also has many other attractions, such as thermal centres and modern facilities such as the Circuit of Montmeló, which is among the best circuits in the world and good quality cuisine. Vallès Oriental is worth sightseeing.

El Vallès Oriental és una regió amb una gran varietat de paisatges: espais de muntanya, com la gran Anella Verda que l'envolta i que té com a principals centres d'atracció el Montseny i Sant Miquel del Fai, es combinen amb una gran vall plena de turonets, camps de conreu, torrents, pobles i ciutats.

La comarca té una història antiga que hi ha deixat monuments mil·lenaris arreu. També té moltes altres atraccions com els centres termals i equipaments moderns com el Circuit de Montmeló, un dels millors del món, i gastronomia de qualitat.

El Vallès Oriental es mereix una visita.

Activities in the heart of Nature

In Vallès Oriental we can find all the infrastructure and services needed for a pleasant stay, whether active or relaxing.

Activitats en plena natura

En el Vallès Oriental podem trobar totes les infraestructures i els serveis per fer una estada atractiva amb activitat i descans.

Natural areas

The Parc Natural del Montseny (Montseny Nature Reserve), listed as a Biosphere Reserve by UNESCO, and the Montnegre Corredor Park, are wonderful places for excursions and other activities.

Espais naturals

El Parc Natural del Montseny catalogat per la UNESCO com a reserva de la Biosfera i el parc del Montnegre i el Corredor són escenaris magnífics per excursions i activitats.

Rural Tourism

This natural environment, made up of valleys, hills and forests, is ideal for horse riding, mountain biking and excursions.

This region has a wide range of mountain hotels, country houses and fully equipped camping sites.

Turisme rural

L'entorn natural de valls, turons i boscos és propici per a excursions a cavall, a peu i en bicicleta. Aquesta regió té una àmplia oferta d'hotels de muntanya, residències, cases de pagès i càmpings ben equipats.

A stroll through art and time

The prehistoric dolmens and roman ruins are evidence of a history dating back millennia, which reached its golden age in the Middle Ages. Country houses and churches fill the region with an enviable heritage, rounded off with modern art centres.

Un passeig per l'art i el temps

Dòlmens prehistòrics i restes romanes són el testimoni d'una història mil·lenària, que a l'Edat Mitjana va viure el seu moment d'esplendor. Masies i esglésies omplen la regió d'un patrimoni envejable que es completa amb moderns centres d'art.

The architecture of dreams

In the Vallès region one can find examples of the architectural and decorative creativity of Catalan modernism.

Catalan modernism stands out due to its rich decorative techniques: mosaics, glass windows, wrought iron and engravings.

L'arquitectura per somiar

En el Vallès podem trobar mostres de la creativitat arquitectònica i decorativa del modernisme català.

El modernisme català es caracteritza per la riquesa de les tècniques decoratives: mosaics, vitralls, forjats i esgrafiats.

Baix Montseny

The Baix Montseny – comprising basically the towns located on the banks of the upper and middle basin of Tordera river- has a surface area of more than 300 km² and a population of more than 25,000 inhabitants as well as superb conditions offering an excellent quality of life: balanced growth, natural surroundings of enormous ecological wealth, superb transport connections and all basic services.

Turó de l'Home, Agudes and Matagalls (the three peaks of the mountain Montseny Massif) are the main places to visit.

Baix Montseny

El Baix Montseny –comprèn bàsicament els pobles situats a les conques alta i mitjana del riu Tordera- té una superfície de més de 300 km² i una població de més de 25.000 habitants, així com unes immillorables condicions que ofereixen una excel·lent qualitat de vida: creixement equilibrat, un entorn natural d'excel·lent qualitat, una bona comunicabilitat de transports i tots els serveis bàsics.

Turó de l'Home, Agudes i Matagalls (els tres pics del massís del Montseny) són els principals llocs per visitar.

Fogars de Montclús

This village is situated at the heart of the Montseny. There is the Turó de l'Home, which is the highest point

of the massif. The valley of Santa Fe, with a Romanesque chapel belongs to Fogars, too. The church of Santa Magdalena of Mosqueroles is also of great interest, since it is regarded as one of the best examples of Romanesque art in the Vallès Oriental county. In Fontmartina there is the office of the natural Park.

Fogars de Montclús

Aquest poble està situat al cor del Montseny. Hi ha el Turó de l'Home, el punt més alt d'aquest massís. La vall de Santa Fe, amb una capella romànica també pertany a Fogars.

L'església de Santa Magdalena de Mosqueroles és també de gran interès, ja que és considerada un dels millors exemples del Romànic al Vallès Oriental. A Fontmartina hi ha l'oficina del parc natural.

Montseny

The valley of Sant Marçal with its temple and old Benedictine monastery is of great interest. The parish church is dedicated to Sant Julià. On the way to Collformic we can find Sant Bernat.

Montseny

La vall de Sant Marçal amb el temple i l'antic monestir benedictí és de gran interès. L'església parroquial està dedicada a Sant Julià. Anant cap a Collformic podem trobar Sant Bernat.

Campins

This is a holiday resort. Its main places of interest are: the church of Saint Joan Baptista, the parish of church of Sant Guillem and Frederic Soler's house.

Campins

És un poble d'estiueig. El principals llocs d'interès són: L'església de Sant Joan Baptista, l'església de Sant Guillem i la casa de Frederic Soler.

Sant Celoni

It is the Capital of Baix Montseny county. There is Barroc front wall in the parish church of Sant Matí.

The Old Rectory is very good example of civil Gothic. You can have a view of the whole town, between Montseny and Montnegre, from the shrien of Puig del Bellver.

Sant Celoni

És la capital del Baix Montseny. Hi ha una façana barroca a l'església parroquial de Sant Martí.

La Rectoria Vella és una mostra notable del gòtic civil. Des del santuari del Puig del Bellver es domina la vista de la població, entre el Montseny i el Montnegre.

Vallgorguina

It is situated between the Montnegre, the Corredor and the litoral mountain range. The dolmen Pedra Gentil, close to the Romanesque church of Santa Eulàlia de Tapioles, has always been connected with legends about witches.

Vallgorguina

Està entre el Montnegre, el Corredor i la serralada litoral. El dolmen de la Pedra Gentil, prop de l'església romànica de Santa Eulàlia de Tapioles, ha estat sempre lligat a llegendes sobre bruixes.

Gualba

It has a beautiful escenary, such as the Black Gorge and the Gualba Waterfall, with 33 metres between high and low grounds.

Gualba

Té paisatges de gran bellesa com el Gorg Negre i el Salt de Gualba, amb 33 metres de desnivell.

Santa Maria de Palautordera

Located in the valley of "La Tordera", it has always been a holiday resort. We must highlight here the Gothic

church of Santa Maria, the hermitage of Mare de Déu del Remei and el Pont Trencat. This "Broken Bridge" is of Gothic style and it still has an arch.

Santa Maria de Palautordera

Situat a la vall de la Tordera, ha estat un poble d'estiueig. Cal destacar l'església gòtica de Santa Maria, l'ermita de la Mare de Déu del Remei i el Pont Trencat, pont gòtic del qual es conserva una arcada.

Sant Esteve de Palautordera

This village is mainly a residential area. Its most important monuments are the castle of Montclús and the castle of Fluvià.

Sant Esteve de Palautordera

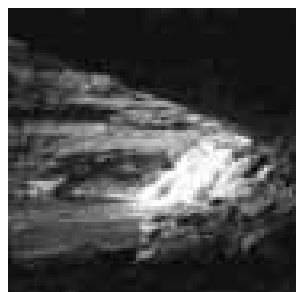
Poble principalment residencial. Els monuments més importants són el castell de Montclús i el de Fluvià.

Sant Pere de Vilamajor

This is a holiday resort as well as a residential area. The Romanesque bell tower of Torre Roja and the church of Sant Pere are situated in town. The hermitages of Santa Susanna and Sant Elies are worth visiting, as they are idyllic scenery. There is a centre of Contemporary Art in the rectory.

Sant Pere de Vilamajor

Poble d'estiueig i de segona residència. El campanar romànic de la Torre Roja i l'església de Sant Pere són al poble. Les ermites de Santa Susanna i Sant Elies són paisatges bucòlics. Hi ha un centre d'art a la rectoria.

Sant Antoni de Vilamajor

Its good weather brought many holiday makers as well as residential areas. We must highlight here the Romanesque churches of Sant Julià d'Alfou and Sant Jaume de Rifà.

Sant Antoni de Vilamajor

El bon clima hi va portar molts estiuejants i urbanitzacions. Cal destacar les esglésies romàniques de Sant Julià d'Alfou i Sant Jaume de Rifà.

Sueños de un inmigrante

Formació instrumental B

Los alumnos de la clase de Instrumental B son de origen marroquí y subsahariano, algunos de ellos nos cuentan

su experiencia personal: por qué tuvieron que emigrar y si aquí han encontrado lo que buscaban.

Moussa Echababi (de origen marroquí):

En mi país yo trabajaba de zapatero, pagaban bien pero el problema es que los trabajadores no tienen derechos y por lo tanto no te hacen seguro ni tienes derecho al paro. Allí no puedes aspirar a tener una casa con la mujer y los hijos, ni a tener un coche... trabajando para otra persona nunca vas a tener el suficiente dinero para conseguirlo, por eso decidí buscar otro lugar donde el trabajo estuviera mejor remunerado y donde los trabajadores tuvieran sus derechos.

Mi hermano ya vivía en Sant Celoni y fue a través de él que me vine. Ya llevo dos años aquí. Estoy trabajando en la obra. Me pagan bastante bien y tengo seguro; más adelante tengo pensado ir a Bélgica donde tengo más familia y poder trabajar allí un tiempo. Mi intención es ganar dinero y poder volver a mi país donde tengo la mujer y los hijos, poder comprar una casa y poner una tienda de zapatos debajo de la misma.

Banneh Drammeh (de origen subsahariano):

Yo en mi país trabajaba en el campo, allí se pueden cultivar varias cosas: maíz, cacahuetes, tomates, patatas... Se puede ganar dinero con el campo, pero nuestro problema son las lluvias. Allí sólo llueve tres meses y seis está sin llover y, claro, sólo puedes aprovechar ganancias los tres meses para cubrir todo el año. Yo he venido aquí para ganar más dinero en un trabajo seguro y poder volver a mi país para poder poner un negocio.

Ahora estoy bien aquí. Ya llevo 14 años. Estoy trabajando en una empresa de fármacos. En cuanto consiga suficiente dinero, lo que haré será comprar un terreno en mi país y así cuando vuelva ya tendré algo para empezar.

Alí Azouagh (de origen marroquí):

Yo en mi país trabajaba de pescador. Pagaban bastante bien, pero el problema es que el trabajador no tiene derechos. Allí si no tienes tu propio negocio, no podrás tener nunca tu propia casa. Me vine aquí donde ya tenía a mis hermanos. Ahora estoy bien aquí. Tengo trabajo con contrato y, si encuentro una mujer para casarme, me quedaré a vivir aquí.

Ahmed Mekrani (de origen marroquí):

Yo trabajaba en una gasolinera y el problema era el mismo de los demás: pagaban poco, no tenía seguro y no podía pensar en tener una casa para mí y mi familia. Busqué otro lugar en el que el trabajador estuviera reconocido y pudiera ganar más dinero, y fui a parar aquí. Llevo diez años viviendo aquí y no tengo muy claro si quiero volver a mi país, ya que yo aquí tengo mi mujer y mis hijos y tengo un trabajo en la obra con contrato; pero lo que me gustaría es tener un puesto de verduras en el mercado.

Cent anys

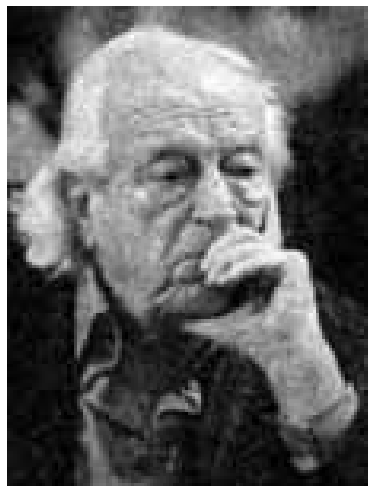

Formació instrumental A

Amb motiu de la celebració del centenari del naixement del poeta Rafael Alberti, el nostre grup vol col·laborar,

des de les pàgines de la revista del centre, amb aquest petit homenatge.

Il·lustracions: Dolores Amaya

A l'abril esclata la primavera. Hi ha una diada que m'omple el cor de fruïtes boniques. És el mes de les flors i de Sant Jordi, una diada en que els nois i les noies es regalen roses i molts nobles fan festes. Cecília Canaleta

Geranio rosa → preferència

Girasol → Adoracion

Gladiolo → de genio vivo

Hiedra → fidelidad

Hinojo → fuerza

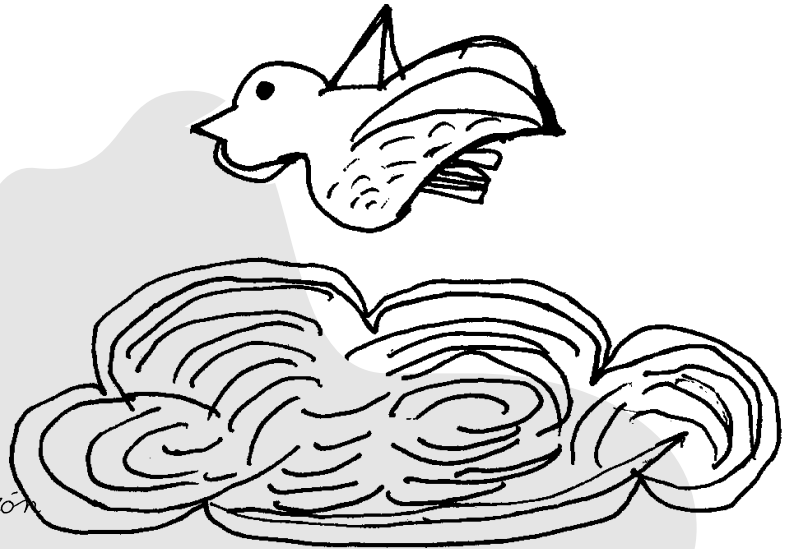
Hortensia → capricho

Jasínto → constancia

Josmin blanco → Amabilidad

Yolanda Martínez Marcos

Mimosa	Alegría juvenil
Narciso	Egoísmo
Nenufar	pureza de corazón
olivo	paz
orquídea	una belleza
ortiga	Eres cruel
pensamiento	recuerdo
peonia	veracidad

Fco Martínez

Laurel	gloria
Lila	Humildad
Lirio	saludos
Madreselva	lazos de amor
Magnolia	Amor a la naturaleza
Malva real	Ambición
Margarita	¿ Me amas?
Menta	Virtud

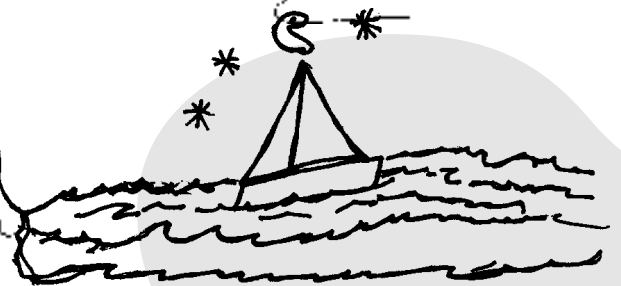
Basilisa Sánchez

Formació instrumental A

Acacia Elegancia
 Adelfa Seducción
 Albahaca Aborrecimiento
 Azalea Triplante
 Azuleña Corazón inocente
 Begonia Cordialidad
 Capuchina obediencia
 Clavel amarillo Destino
 Clavel rojo Corazón que suspira

petunia Me alivias
 Rododendro peligro
 Romero Recuerdo
 Rosa roja Amor, belleza
 Rosa amarilla debilitamiento
 Rosa blanca Soy digno de ti
 Sauco fervor
 Tomillo constancia

Ma Dolores Martínez

Maria Jimenez Romero

ciclamen Desconfianza.
 crisantemo Amarillo Amor desdenado
 crisantemo blanco sinceridad
 crisantemo rojo te quiero
 Dalia Inestabilidad
 Dondiego Esperanzas perdidas
 Espliego Fervor
 Fucsia Gusto

Isabel Ramirez Fernandez

Si un día vienes...

▣ Iniciació al castellà oral

Todas las personas de este grupo provienen de otros países. En esta página os explican peculiaridades de su

pueblo, ciudad o país por si un día os decidís vosotros a visitarlos.

GAMBIA – SENEGAL

Si un día vienes a Gambia o a Senegal podrás ver muchos animales salvajes, como hipopótamos (*hungamey*), cocodrilos (*cinah*), monos blancos (*monocule*) y hienas (*turagye*), que por la noche se acercan a los pueblos. También hay reservas de leones (*jarrite*).

En el río Gambia podrás pescar peces para comer. Nosotros los llamamos *bacata*, *alukuneh*, *borna*. En sus orillas verás árboles muy grandes, como *cide*, *dindey*, *turo*, *bantergye*.

También podrás ver fábricas de jabón, de aceite de cacahuete, de azúcar, de alquitrán..., pero si eres un turista, seguro que preferirás disfrutar de los bonitos hoteles y bañarte en las preciosas playas que tenemos.

Kanimou Jangana / Dembo Kebbeh / Amara Jabbie / Mamadou Sane / Salemu Gikine

MARRUECOS

Si un día vienes a Nador verás que las mujeres llevan unos vestidos largos, de manga larga y con un gorro; se llaman chilabas. Se ponen como un abrigo para salir a la calle. No se llevan en casa. Si no llevan gorro y están más adornados se llaman candoras y se pueden llevar en casa o debajo de la chilaba. También llevan un pañuelo en la cabeza que se puede poner de muchas maneras diferentes; se llama funara.

Mimoun Bouzyarsist / Ibrahim Karboub / Ahmed Ziani

Si un día vienes a Casablanca verás la mezquita de Hassan II, que es la más grande de África y la tercera del mundo.

También podrás ver el paseo marítimo y la playa de Aindiab, que significa "ojos de lobo". Podrás visitar un barrio antiguo con murallas y cañones que se utilizaban cuando había guerra.

Encontrarás muchas tiendas y mercados muy baratos para los turistas, porque a Casablanca viene mucha gente de otros pueblos de Marruecos y también de otros países.

Fatima Amyal

Si un día vienes a Larache verás la fábrica de azúcar más grande de toda África y muchas fábricas de piel y de zapatos.

Verás que las casas son de dos colores; las paredes son blancas y las puertas y ventanas son de color azul. Dentro, las paredes están cubiertas de baldosas con dibujos de muchos colores. Las casas tienen muebles muy diferentes y unas vistas muy bonitas.

Adenabi Touhami

Si un día vienes a Zagora podrás ver el mejor oasis de Marruecos y el río más largo del país (1.200 km), que se llama Oued-Darâ. También podrás ver las arenas del Sáhara. La mayoría de la población es de origen bereber y también hay de origen africano.

La ropa de las mujeres es de color negro y la de los hombres de color blanco.

Podrás ver grandes palmeras, ya que mi pueblo es el principal productor de dátiles de Marruecos.

Brahim Bouzgarne

RUSIA

Si un día vienes a Rusia podrás estar volando más de diez horas de una punta a otra sin salir del país.

Si llegas a Petropavloysc, podrás ver el océano Pacífico con muchos barcos y mucha nieve en sus costas en invierno. Es un clima ideal para los osos, que abundan en los bosques. La ciudad es muy bonita en otoño cuando los árboles se quedan marrones. Hay muchos marineros, militares y turistas, sobre todo chinos.

Lidia Zubkova

UCRANIA

Si un día vienes a Kiev, capital de Ucrania, verás el Gran teatro de la Ópera, la Universidad, muchas iglesias antiguas y muchos parques para pasear. También se puede pasear en barca por el río Dniپر, que desemboca en el Mar Negro. Podrás comer una sopa muy buena de verduras, que se llama *borch*. Podrás conocer campeones de boxeo, como los hermanos Klichko, grandes gimnastas, jugadores de ajedrez y de fútbol, como los del *Dinamo*, el equipo de la ciudad.

Nela Byelkina

Lengua y cultura

Castellà elemental

En las clases de lengua castellana aprendemos a expresarnos en otro idioma y también a comprender mejor a las gentes y el lugar en el que actualmente vivimos. Es por ello que una parte interesante de nuestras clases es la que, puntualmente, se dedica al comentario y exposición de algunas fiestas populares, o costumbres, que forman parte de la vida de este país. No sólo aprendemos gramática, sino que también vamos conociendo aspectos de la tradición y de la cultura catalana y castellana.

Cuando en clase, la profesora nos explicaba lo que es y

representa la revista para la vida de esta escuela, y el hecho de que su presentación fuera el día de Sant Jordi, entonces algunos de nosotros conocimos una costumbre tan arraigada y representativa de la vida catalana. Y así es como surgió un espontáneo diálogo sobre las fiestas y celebraciones de carácter popular de nuestros respectivos países; todas interesantes y curiosas, y que nos ayudan a entender cómo son los diversos pueblos; en realidad, no tan diferentes entre sí. Por esta razón, queremos compartir con vosotros alguna de las fiestas típicas de algunos de nuestros lugares de origen.

KUTYA

En Ucrania esta fiesta se celebra el 6 de enero. Por la mañana, a partir de las 4 de la madrugada, es costumbre que a cada casa llegue un hombre conocido y espolvoree las estancias de arroz, mijo limpio y trigo. Esto se hace para que en esta casa haya dicha, felicidad, fortuna, suerte, éxito, alegría.

Por la tarde, cada familia hace una papilla dulce que consiste en cocer arroz en agua dulce, o con miel, al que se le añaden pasas, nueces, trocitos de chocolate, ... al gusto de cada persona; esto es lo que se llama "kutya". Con esta "kutya" hecha, los niños y personas mayores son los encargados de repartir la papilla por todas las casas para, así, llevar felicidad, fortuna, éxito, alegría a todos. Y a estos niños y mayores, la gente les regala dulces, frutas, bebida,...

En este día, la gente también se disfraza como aquí en España durante el carnaval, se pintan la cara, y los hombres se visten de mujer.

Inna Mishchenko
(Ucrania)

"Kutya"

AÏD AL-FITR

Aïd al-Fitr es un gran día para todos los musulmanes, es una gran fiesta que viene después del mes de Ramadán. Es un día especial, diferente del resto de los días. Todas las personas, por la mañana van a la mezquita para hacer los rezos del Aid. Los niños se ponen guapos, se visten con sus mejores ropas, con ropa nueva. Por la tarde, toda la gente se dedica a visitar a sus familiares y amigos.

Mohsin El Kfif (Marruecos)

LA FIESTA DE SAN ANDRÉS

El último día de noviembre es el día de San Andrés. Es un día especial porque es el último antes del Adviento. Durante este periodo no se puede bailar ni hacer grandes fiestas. Así pues, la víspera y el mismo día de San Andrés son las últimas ocasiones, antes de la llegada del Adviento y la Navidad, para encontrarse con los amigos y salir de noche.

La víspera es un día muy importante para las chicas solteras, porque San Andrés es el patrón de los maridos. Esta noche las jóvenes se reúnen en casa de una de ellas

para adivinar el porvenir y el nombre del futuro marido. Para adivinar el futuro, las chicas calientan cera; cuando está líquida, la hacen pasar a través del ojo de una llave, recogiénola en un bol lleno de agua fría. Cuando la cera está cuajada, se saca del agua, se ilumina con una lámpara y se proyecta su sombra en una pared, por ejemplo. Así, las chicas pueden saber lo que les depara el próximo año. Si, por ejemplo, la sombra proyectada tiene parecido con África, puede significar que la persona en cuestión irá de viaje a África.

Después, otra de las prácticas obligadas de esa noche es "hacer andar los zapatos". Se colocan los zapatos, que en ese momento se llevan, en fila, uno tras otro, encarados hacia la puerta y se van, por orden, adelantando, como si caminaran. Cuando uno de ellos traspasa la puerta significa que su dueña será la primera chica en casarse. Durante esta noche, las jóvenes se divierten mucho: bailan, cantan, comen pasteles y beben vino. Antes de acostarse, ponen bajo la almohada trocitos de papel donde han escrito nombres masculinos. Cuando, al día siguiente, se despiertan tendrán que coger sólo uno. El marido se llamará tal como pone en el papel. Hace tres años mi zapato fue el primero en pasar por la puerta y ... ¡caramba! ¡sigo estando soltera!

Justyna Sliwa (Polonia)

OBICEIURI

Esta es una costumbre de la ciudad de Nasaud y alrededores, en el país de Drácula, Rumania. Es la celebración de Sant Jordi, el 23 de abril. Cada año en esta ciudad, en la zona de la montaña de Zerebreazà, se celebra esta gran fiesta que acoge a miles de gentes del lugar y poblaciones vecinas.

La fiesta comienza por la mañana con un mercado de animales: caballos, toros, vacas, ovejas y cerdos, del que participan, fundamentalmente, hombres y niños.

Paralelamente tiene lugar un mercado de alimentos, fruta y verduras, donde participan las mujeres, pues éstas se han hecho un lugar y destacan por su magnífica organización.

Después, al mediodía, en un parque del centro de la ciudad, tiene lugar un gran baile popular para todos aquellos que aún se sienten jóvenes. Los chicos y chicas, todo el mundo va vestido con bonitos trajes tradicionales. Allí mismo, en ese mismo lugar, se vende comida calentita y fresca: salchichas, carne asada en parrilla, pan, dulces, refrescos y bebidas.

Se baila y se canta hasta la salida del sol. La ida y la vuelta del pueblo a la ciudad, y viceversa, se hace en carros muy bonitos, tirados por caballos y bien engalanados. Ahora, es una pena pero ... el camino se hace más en coche.

Ioan Bojor (Rumanía)

OBICEIURI

Un festival anual în Nasaud, țara lui Dracula - România

Se desfășoară în fiecare an, pe data 23 Aprilie în împrejurimile orașului Nasaud, țara lui Dracula, o sărbătoare anuală foarte frumoasă.

În fiecare dimineață din această sărbătoare (care, în zilele noastre, este o sărbătoare închinată în primul rând animalelor și alimentelor) are loc un târg de animale și un târg de alimente foarte frumoase și interesante pentru toți cei care vor să participe în această sărbătoare.

În după-amiază se desfășoară un spectacol în care se organizează în jurul populației de țărani (femei și bărbați) un festival al tradițiilor populare.

În seara din 23 din această sărbătoare se desfășoară un spectacol în care (cu cântec, dans, jocuri și activități) se desfășoară o sărbătoare închinată în primul rând animalelor și alimentelor. În seara din 23 din această sărbătoare se desfășoară un spectacol în care se organizează în jurul populației de țărani (femei și bărbați) un festival al tradițiilor populare.

Ioan Bojor

Castellà elemental de Justyna Sliwa (Polonia)
Una de las prácticas obligadas de esa noche es "hacer andar los zapatos". Se colocan los zapatos, que en ese momento se llevan, en fila, uno tras otro, encarados hacia la puerta y se van, por orden, adelantando, como si caminaran. Cuando uno de ellos traspasa la puerta significa que su dueña será la primera chica en casarse. Durante esta noche, las jóvenes se divierten mucho: bailan, cantan, comen pasteles y beben vino. Antes de acostarse, ponen bajo la almohada trocitos de papel donde han escrito nombres masculinos. Cuando, al día siguiente, se despiertan tendrán que coger sólo uno. El marido se llamará tal como pone en el papel. Hace tres años mi zapato fue el primero en pasar por la puerta y ... ¡caramba! ¡sigo estando soltera!

El meu grup

Formació instrumental III

Hola a tothom! Jo em dic Casimira, del grup d'instrumental III. Sóc d'un poblet de la província de Saragossa i aquest és el segon any que vinc a l'escola.

Donat que aquest curs el nostre centre compleix 15 anys de funcionament, i que alguns de nosaltres ja fa també alguns que hi assistim a les seves classes, el meu grup ha volgut participar amb cos i ànima.

De moment, aquí teniu la part física.

Són una colla molt maca, eh? I han quedat "guapos". Com que jo no surto a la foto perquè aquell dia no hi era a classe ... doncs, per això, em toca ara fer-vos la presentació.

A continuació, cadascun dels meus companys, i jo mateixa, us exposarem una part de la nostra ànima, dels nostres sentiments, tot explicant-vos el que significa per a nosaltres venir a l'escola. Desitjo que ho llegiu amb el mateix interès que nosaltres hem posat en fer-ho. Gràcies i ... a reveure'ns!

Què significa per a mi venir a l'escola?

¿Qué significa para mí venir a la escuela? Para mí, venir a la escuela significa seguir aprendiendo cosas nuevas y ejercitar la memoria, pasar unos ratos muy agradables con nuestra profesora, que es muy simpática y también con las compañeras, que son estupendas pues siempre cuentan algún chiste, que nos hace reír muchísimo.

En fin, ¿qué podría decir? Que me gusta mucho aprender y a la vez pasarlo bien porque además de las clases se hacen actividades. A veces vamos a ver museos, de excursión, al teatro, ... Este curso, al ser el año del centenario de Gaudí, hemos ido a ver alguna de sus obras. Visitamos el Palacio Güell, que me gustó muchísimo, en especial los techos tan maravillosos que tiene. También visitamos el parque Güell que es precioso.

Os podría contar muchas más cosas, pero creo que por hoy ya es suficiente.

Casimira Ruiz.

Me llamo Pilar Martínez. Empecé en este "cole" hace tres años por aquellas casualidades de la vida. Y al día de hoy, lo que significa para mí venir a la escuela pues... es que para mí es parte de mi vida. Todo me parece positivo: lo que aprendo, lo majísimo y humano que es el profesorado, la relación con los compañeros ... Esto es algo que yo calificaría con la máxima puntuación. Yo vengo desde Breda que está a unos 16 Kilómetros. Estoy una hora y media en el centro y se me pasa volando. Es una de las cosas mejores que he hecho en mi vida.

Pilar Martínez

Venir a l'escola, per a mi és l'única manera de poder aprendre a escriure i a llegir. També és la manera de relacionar-me amb uns companys amb els que em sento molt bé i gaudeixo, amb ells i amb la mestra. I això que jo vinc des de Breda ...

Lluïsa Grèbol

Asistir a clases en la escuela de adultos significa mucho. Lo primero de todo: conoces a muchas personas, todas ellas estupendas. Después, aprendes, que es, por encima de todo, lo más interesante aunque a nosotros nos cuesta mucho, porque somos mayores. El profesorado es estupendo porque nos ayuda y entiende las dificultades que los que ya no somos jóvenes tenemos. Además de conseguir que aprendamos, hacen que, a la vez, nos lo pasemos bien, que es lo que los adultos necesitamos. Y en definitiva, aprender y disfrutar haciéndolo es lo que cuenta.

Candelaria Tebar

Quan vaig a l'escola és per aprendre coses noves, que m'ajudin i formin com a persona. També ho faig per recordar i reconèixer tot allò que, en un altre temps, em van ensenyar i per diferents raons vaig oblidar. Estar en una aula i compartir unes hores a la setmana amb els companys i la mestra, em fa estar més content.

Josep Ortín

Doncs ..., venir a l'escola significa aprendre el que no sé, i riure, i estar amb els companys i companyes, i passar molt bones estones amb tots ells. Resumint: DISFRUTAR. Haver d'assistir a les classes em motiva a sortir de casa i, a més, aprendre cada dia alguna cosa nova i, així, ja tinc una cosa més. A mi m'agrada encara que, de vegades, hi ha d'altres obligacions que ens ho posen una mica difícil.

Angelina Espinosa

Para mí venir a la escuela significa aprender y poder desenvolverme mejor cuando tengo que ir a hacer algún papel. Y además, también me gusta estar con todas las compañeras, pues me lo paso bien y me río mucho. En la escuela se me pasa el tiempo volando, sobre todo cuando hacemos prácticas con el ordenador. También me gustan las actividades que hacemos en clase.

Ana Mulero

Per a mi venir a l'escola és un privilegi perquè em va bé i ho necessito. Aprenc moltes coses que agraeixo amb tot el cor. A més, diuen que rumiar i fer servir el cap és una magnífica gimnàstica. Jo, a més a més, em diverteixo molt. Però el fonamental és que intento aprendre tot el que puc ja que quan era petit no vaig poder avançar gaire.

Joan Illa

Venir a la escuela, ante todo es compartir experiencias con mis compañeras y aprender, pues todos los días se aprenden cosas nuevas. Para mí, las clases de historia son apasionantes; en esos momentos da gloria de vernos con qué atención escuchamos a la profe. Lo más importante de todo es que lo pasamos bien. Ésta es la base de la escuela de adultos

Anita Gil.

L'any 2002 vaig començar a anar a l'escola d'adults i allà em distrec molt. Des que vaig tenir l'accident no m'ho he passat tan bé com ara.

El 14 de desembre passat vàrem anar d'excursió a Barcelona i vàrem visitar tres de les obres del gran arquitecte Antoni Gaudí: el Palau Güell, el temple de la Sagrada Família i el Park Güell. Per a mi va ser un gran dia perquè ha estat la primera vegada, després de molt temps, que he sortit sola. Jo anava agafada del braç de la meua companya Ana i m'ho vaig passar molt i molt bé. Per berenar, vàrem menjar suïssos, que estaven molt bons. Al cole treballem però també hi ha estones per passar-ho bé, celebrem el Nadal, els aniversaris i tot allò que valgui la pena de ser recordat. A mi em va molt bé venir a classe, em fa recordar tots els estudis que tenia, ja que arrel del meu accident el cap no em funciona massa bé i necessito pensar molt. Aquí tinc moltes amigues i amics. La meua mestra es diu Paqui i em gasta moltes bromes, de vegades em fa riure molt.

Natividad Casas

Yo llevo unos cuantos años en Catalunya. Empecé a trabajar. Como tenía días libres, decidí estudiar, ¡bueno!... dar un repaso general. Se me presentó la oportunidad de matricularme en la escuela de adultos y la aproveché. Voy a clase porque me gusta, aunque el trabajo no me permite ir tanto como quisiera. No me lo tomo como una diversión pero me lo paso muy bien. Me llevo bien con todos, compañeros y profesora. Mi deseo es superarme, sobre todo en matemáticas y catalán, que no se me dan muy bien, pero lo intento. El catalán me gusta mucho pero me falla la pronunciación. Me gustaría hablarlo bien y espero, con estas clases, irlo consiguiendo y aprender un poco más. Sé que nunca me arrepentiré de hacer lo que estoy haciendo.

Reme López

El cole para mí es algo positivo, donde aprendo. No se trata de ir a pasar el rato sino de algo mucho más importante. Me gusta compartir unas horas a la semana con unas personas, compañeras y maestra, con las que me encuentro bien y con las que paso muy buenos ratos. Entre todos nosotros hay mucho compañerismo.

Cuando voy a la escuela me siento mucho mejor. Me gusta lo que aprendo y por eso le pongo todo el interés, porque además disfruto haciéndolo. Cuando no puedo venir me siento mal porque me gusta y necesito aprender las cosas que no sé. Yo pienso que lo importante es estar con gente y ser feliz.

María Salguero

Quiero aprender más porque yo sabía muy poco; ni leer ni escribir, casi no sabía nada, por eso vengo a aprender más. Pero no tengo mucho tiempo, porque trabajo; pero me es igual, yo saco el tiempo de donde puedo y a veces me lo quito de otras cosas, como ver la tele por ejemplo.

Isabel López

Per a mi, venir a l'escola significa gaudir, compartir, riure molt (una de les pràctiques més saludables) i aprendre cada dia una cosa més.

Paqui García, "la senyo"

Creació plàstica

Dibuix i pintura

En la present edició de la nostra revista us presentem una mostra del treball realitzat pels alumnes de Dibuix i pintura. Els mateixos alumnes han triat una obra de cada grup que els ha semblat més significativa dels coneixements adquirits, així com del domini de la tècnica, l'expressivitat personal i la creació, que és el que cerquem al llarg del curs.

D. V. D. Voorde

1891

Globalització !?

▣ Accés a cicles formatius de grau superior
Accés a la universitat

El divendres catorze de febrer, alguns alumnes i professors de l'escola vam assistir a la xerrada que, sobre globalització, es va oferir a la Biblioteca de Sta. Maria de Palautordera. La xerrada estava relacionada amb

l'exposició que, sobre el mateix tema, es duia a terme al mateix lloc entre el 3 i 17 de febrer. El ponent fou el senyor Arcadi Oliveres, president de Justícia i Pau.

El senyor Oliveres va començar la conferència parlant d'un tema d'actualitat, l'enfonsament del Prestige i, sobretot, de la manca i manipulació de les informacions que ens arriben als ciutadans. El senyor Oliveres va lligar els propietaris del vaixell enfonsat i la seva mercaderia, amb personatges tan coneguts com Vladimir Putin, Boris Ieltsin o l'empresari Fernández Tapias. És a dir, ens va explicar tot allò que ens amaguen els mitjans de comunicació.

Respecte al tema de la xerrada, el ponent va destacar set punts al seu voltant:

Primer

El comerç internacional. Qualsevol pot mirar les etiquetes de les seves pertinences, i veurà que provenen de tot el món. El problema està en que s'ha desenvolupat un comerç internacional desigual o injust en el qual el primer món, o països rics, fixa els preus dels productes. Els productes dels països pobres sempre es venen a preus més baixos, provocant cada cop més empobriment.

Segon

Gran poder de les multinacionals, com per exemple: Bayer, Shell, Banc Bilbao Biscaia, Repsol, Telefònica. Aquestes marquen els preus que cobren els productors dels països pobres i cada cop són més baixos.

Tercer

Especulació que es duu a terme a la borsa. Aquesta especulació, en la que sempre guanyen els mateixos, la paguen els països pobres, sobretot els que pateixen el que es coneix com a deute extern.

Quart

Retrocés de l'estat del benestar. Un empresari ha de pagar la seguretat social dels seus treballadors, la qual cosa fa encarir el preu final del producte. Aquest difícilment podrà competir amb un altre de preu més baix, fabricat a un lloc on la mà d'obra barata i la inexistència de seguretat social disminuïssin les despeses de fabricació.

Aquesta situació està molt lligada a un nou concepte

econòmic, el neoliberalisme que es caracteritza per l'increment del comerç d'empreses transnacionals, per la lliure circulació i per la menor presència o intervenció de l'estat en qüestions econòmiques.

Cinquè

La lliure circulació no inclou la tecnologia. Per obtenir noves tecnologies s'han de pagar les patents, la qual cosa frena la seva circulació cap al tercer món. Els beneficis dels processos tecnològics, de comunicació i econòmics, només arriben a una minoria de la població mundial.

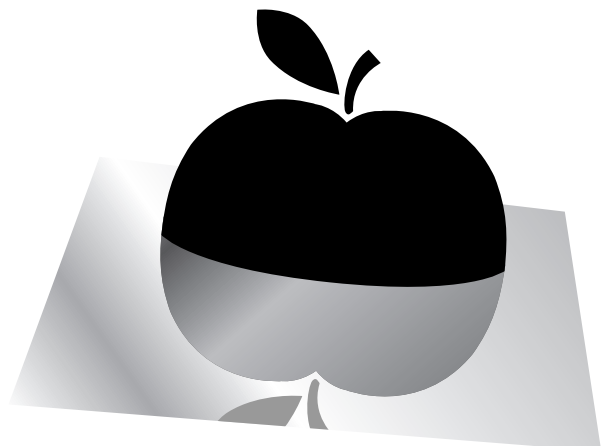
A més a més un apunt interessant són els cervells fugitius. Els països del tercer món quan veuen gent amb capacitat, els envien per millorar la seva formació (pagant el país) a qualsevol universitat dels països rics. La majoria de joves (científics) no tornaran al país d'origen que ha pagat els seus estudis, dels quals només es beneficiaran les grans potències.

Sisè

Tampoc s'estableix la lliure circulació de persones. Milions de persones es veuen forçades a emigrar per causes econòmiques. Això està provocant desequilibris, conflictes i aparició de conductes racistes.

Setè

La globalització ha portat cap a la militarització. Això, i la importància d'una matèria prima com el petroli, ens ha portat cap a una situació com l'actual de pre-guerra.

Com es busca...

informació a Internet?

Informàtica

Els buscadors

Internet serveix per a moltes coses com, per exemple, enviar i rebre correu electrònic, descarregar imatges, so o vídeo digital al nostre ordinador; o passar interminables hores de conversa virtual amb visitants i curiosos més o menys ocasionals en les populars pàgines de "xat". Tanmateix, una de les principals utilitats per a la gran majoria d'usuaris d'Internet és la recerca d'informació, la principal funció per a la que va ser creada la Gran Xarxa.

La informació es troba a Internet publicada en forma de documents informàtics, similars als que creem en els nostres ordinadors amb un programa de tractament de text com, per exemple, Word. Aquests documents s'anomenen *pàgines web*. Per sort o per desgràcia, Internet no és cap companyia privada ni pública: no pertany a ningú; per tant, ningú controla els seus continguts –la qual cosa, amb matissos, es pot considerar un avantatge–, però tampoc ningú sap amb certesa que s'hi pot trobar, a on, ni molt menys elaborar algun tipus de guia exhaustiva, on es recullin totes o les principals pàgines web classificades per matèries: no existeixen a Internet unes "Pàginas Amarillas" on trobar allò que ens interessa.

Aquest paper l'exerceixen a Internet certes pàgines elaborades per empreses privades anomenades *Buscadors*. Aquests buscadors són uns gegantins reculls de pàgines web classificades per matèries, creades pacientment a partir de les peticions de les pròpies pàgines anunciades; això significa que totes les pàgines que podem trobar a un buscador han estat incloses allí perquè els creadors de les pàgines ho han sol·licitat. Significa també, *mutatis mutandis*, que no trobareu a cap buscador una pàgina que el seu creador no vulgui que sigui fàcilment trobada. En principi, la inclusió d'una pàgina a qualsevol buscador és gratuïta, i només cal omplir un formulari amb certa informació sobre el contingut de la pàgina per figurar amb tots els drets en els seus epígrafs.

Hi ha dotzenes de buscadors arreu del món, amb més o menys milions de pàgines registrades en les seves bases de dades. Com és natural, els buscadors més populars són aquells que més informació tenen, i a aquells a qui interessa ser trobats –la majoria d'empreses i serveis que s'anuncien a Internet– prefereixen els buscadors més populars, que d'aquesta manera veuen continuament incrementats els seus continguts; aquest efecte de peix que es mossega la cua, juntament amb la política

d'absorció o fusió dels buscadors més grans, ha donat com a resultat una concentració de l'oferta de buscadors en unes poques grans empreses, i la desaparició de les més petites. Google, Altavista o Yahoo són alguns dels buscadors més utilitzats avui en dia.

Mètodes de recerca:

Gairebé tots els buscadors ofereixen dues vies per trobar les pàgines web que ens interessin: utilitzant el *directori* –una sèrie de categories i subcategories elaborades pel propi buscador– o utilitzant el *motor de recerca*: un espai on l'usuari escriu la paraula o paraules que se suposa que contenen les pàgines buscades. Podeu veure l'aspecte dels directoris i motors de recerca dels principals buscadors a les fotos.

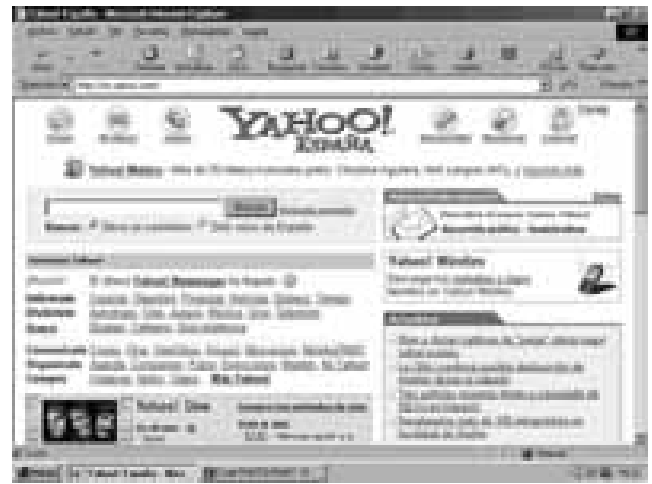
Motor de recerca de Google

Directori de Google

Motor de recerca d'Altavista

Motor de recerca de Yahoo

Directori d'Altavista

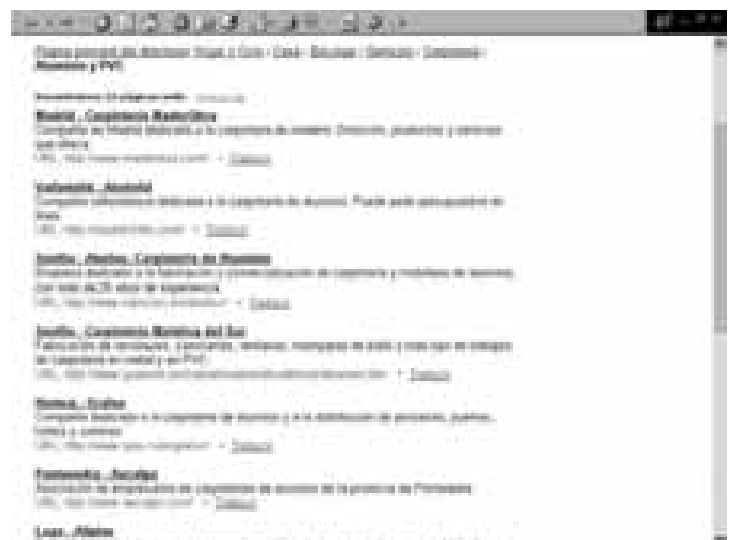

Directori de Yahoo

Suposem que estem interessats a trobar una empresa que ens instal·li una finestra d'alumini. Utilitzant el directori d'Altavista, per exemple, podríem clicar sobre "Hogar y Ocio". Dintre d'aquesta categoria, trobem que es pot triar entre "Aficiones y recreo", "Cocina y bodega", "Motor", "Casa", "Familia" i "Relaciones Humanas". Si cliquem sobre "Casa", ens trobem que podem triar entre noves opcions diferents, i així successivament. Suposant que hem seguit aquesta seqüència:

Hogar y Ocio > Casa > Bricolaje > Servicios > Carpintería > Aluminio y PVC

I arribaríem a la pàgina que podeu veure a la foto, on se'ns diu que es troben 22 adreces. El buscador ens ofereix el llistat de 10 en 10, amb el títol de la pàgina, una breu descripció i l'adreça. Clicant al títol, la podem visitar directament.

Amb aquest sistema, és possible que haguem de recular i buscar per diferents camins abans de trobar la categoria desitjada.

El sistema que ens permet efectuar la recerca de forma més acurada i precisa és utilitzant el motor de recerca. Tanmateix, cal dominar una sèrie de normes sintàctiques per treure'n el màxim profit. Si introduïm a la casella de recerca senzillament el terme "ventana", el buscador ens retorna que hi ha 148.902 pàgines on surt aquest terme. Cal precisar millor la recerca. Per fer-ho, utilitzarem certs operadors lògics. Veiem-ne alguns exemples:

Si escrivim...	Se seleccionen...	pàgines trobades
ventanas de aluminio	totes les pàgines que contenen les tres paraules	3.889
"ventanas de aluminio"	totes les pàgines que contenen l'expressió exacta	622
ventana and aluminio and not madera	totes les pàgines que contenen les paraules "ventana" i "aluminio", i que no continguin la paraula "madera"	8
ventana and (aluminio or PVC)	totes les pàgines que contenen les paraules "ventana" i, a més, "aluminio" o "PVC" (o ambdues)	12

Observem que, si no s'utilitza cap operador, Altavista selecciona les pàgines que continguin TOTES les paraules utilitzades. El terme AND entre dues paraules significa que ambdues han de trobar-se en la pàgina buscada, el terme OR, en canvi, significa que s'ha de trobar qualsevol de les dues. Fixem-nos també que podem utilitzar els parèntesis per agrupar els termes que han de ser o no inclosos en la recerca.

La majoria de buscadors utilitzen aquestes convencions. Alguns utilitzen un sistema lleugerament simplificat de l'anterior: en lloc de AND, s'utilitza el signe + davant de cada terme que s'ha d'incloure en la recerca, i en lloc de AND NOT, el signe -. D'aquesta manera, l'exemple de la tercera fila del quadre anterior s'escriuria:

+ventana +aluminio -madera.

Adreces recomanades: Com s'ha dit, els principals buscadors a nivell internacional són Google, Yahoo i Altavista, però n'hi ha d'altres, i també especialitzats en l'àmbit espanyol i català. Aquí us donem un resum dels principals buscadors:

Internacionals:

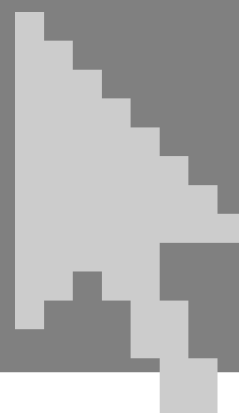
Altavista: www.altavista.com
 Google: www.google.com
 Yahoo: www.yahoo.com
 Excite: www.excite.com
 Goto: www.goto.com
 Hotbot: www.hotbot.lycos.com

Catalans:

La Tecla: www.latecla.com
 Cercat: www.cercat.com
 Nosaltres: www.vilaweb.com/nosaltres
 Yahoo (versió catalana): ct.yahoo.com
 Google (versió catalana): www.google.com/intl/ca/

Espanyols:

Elcano: www.elcano.com
 Sol: www.sol.es
 Biwe: www.biwe.com
 Trovator: www.trovator.com
 Altavista (versió castellana): es-es.altavista.com
 Yahoo (versió castellana): es.yahoo.com
 Google (versió castellana): www.google.com/intl/es/

Le ponemos empeño

□ Introducció al lèxic de la conducció

Todos los que tenemos carnet de conducir sabemos lo duro que resulta su obtención, por la gran inversión de tiempo, dinero, voluntad, etc... que representa.

Para un inmigrante hay que añadir además la circunstancia agravante de no conocer vuestra lengua.

Vamos a contaros el proceso que debemos seguir en vuestro país y compararlo con otros.

Un permiso de conducir expedido en cualquier país de la UE es valido en todo su territorio. También los expedidos por Andorra, Suiza, Bulgaria, Corea o Japón ya que España ha suscrito con estos países un convenio de cambio inmediato por un permiso equivalente español.

En los demás casos, la validez de permisos nacionales o internacionales de otros países está condicionada al hecho de que sea vigente y su titular tenga 18 años. Si es así será valido durante seis meses a partir de la fecha en que formalice su residencia. Transcurrido ese período debería obtener su permiso con la superación de las pruebas correspondientes si reúne los requisitos legales establecidos.

Para superar las pruebas el Estado Español facilita los exámenes teóricos con un nivel de lectura más fácil, pero aún así es necesario hablar y leer español.

Por eso, desde la Escuela de Adultos de Sant Celoni, nos ayudan a preparar la parte teórica de dicha prueba trabajando el lenguaje específico con el libro *"Manual del conductor"* y aclarando las palabras que no entendemos. Esta etapa dura de octubre a junio, como un curso escolar. Una vez adquiridos los conocimientos básicos del libro (es importante una asistencia regular a lo largo de todo el curso), pasamos a la segunda fase. Ésta dura unos cuatro meses y está a cargo de Cruz Roja. En este tiempo nos pasan vídeos como los que pasan en el examen y también nos dan clases de refuerzo. En la tercera fase ya hacemos clase con profesores de autoescuela para poder superar el examen de lectura fácil.

Una vez superada la parte teórica, hacemos las prácticas en una autoescuela.

Es un proceso que resulta largo, pero sin este esfuerzo un inmigrante que no conozca la lengua no podrá tramitar su permiso de conducir.

En otros países como Francia, Portugal e Italia cambian el permiso de conducir sin prueba alguna.

En Holanda los inmigrantes disponen de un traductor para las pruebas teóricas, que en este caso son visualizadas.

Què és què? Qui és qui?

▣ ▣ | Graduat d'educació secundària

Darrerament sentim a la televisió, la ràdio i llegim als diaris que ens apropem a una nova crisi a nivell internacional. Ens diuen que ens aboquem cap a una nova guerra (si no ha començat ja). Molta gent està a favor o en contra d'aquest conflicte.

La majoria ens sentim una mica perduts quan ens parlen

de termes, organitzacions, països...

Els alumnes que preparem les proves de Graduat en educació secundària hem realitzat un treball de recerca que us podria servir per entendre millor la situació actual o, millor dit, entendre millor el que ens diuen les notícies.

CONCEPTES IMPORTANTS:

Democràcia:

Sistema polític. Forma de govern en la qual el poder prové del poble, és a dir, que aquest intervé en el govern i a l'elecció dels governants. Aquest sistema funciona a països com: Espanya, Estats Units, França, etc...

Tercer Món:

Són tots els països que tenen una renda per càpita insuficient per assegurar un nivell mínim de vida a la seva població.

Drets humans:

Conjunt de drets i llibertats considerats propis dels éssers humans i que s'han de complir i respectar per part de qualsevol poder polític o de qualsevol altra mena.

Guerra:

Lluita armada entre estats.

Guerra del Vietnam:

Lluita armada que enfrontà, entre 1954 i 1975, el Vietnam del Nord i el Vietnam del Sud.

Aquesta guerra va adoptar un caire internacional al prendre part, i ser derrotats, els Estats Units d'Amèrica.

Guerra del Golf:

Conflicte que s'inicià amb la invasió de Kuwait per part d'Iraq el 2 d'agost de 1990.

Una coalició internacional encapçalada pels Estats Units, Aràbia Saudita i Gran Bretanya ataquen Iraq entre el 16 de gener i el 24 de febrer de 1991.

Iraq, derrotat, és obligat a abandonar Kuwait.

Imperialisme:

Dominació cultural, econòmica o militar d'un estat o grup d'estats sobre un altre estat o una nació.

PERSONATGES:

José Ma. Aznar:

President del govern espanyol des del 5 de maig de 1996. Pertany al Partit Popular, partit d'ideologia conservadora.

Ha manifestat públicament el seu suport als Estats Units en un possible atac contra l'Iraq.

George Bush:

President dels Estats Units d'Amèrica des del 20 de gener de 2001. Arrel dels atemptats terroristes de l'11 de setembre de 2001 va iniciar una campanya internacional contra el terrorisme islàmic. Ha creat el denominat eix del mal, format per països acusats d'ajudar l'organització Al-Kaeda de Bin-Laden o de fer una política contrària als interessos nord-americans.

Gerhard Fritz Kurt Schröder:

Canceller federal alemany des de 1998. És membre del Partit Socialista Alemany. S'ha oposat als plans d'Estats Units per envair Iraq ja que no s'han ofert proves de les relacions d'aquest país amb el terrorisme internacional i Al Qaeda.

Kofi Annan:

Actual Secretari General de l'ONU.

Colin L. Powell:

Secretari d'Estat dels EEUU i antic heroi de la Guerra del Golf. Ha defensat la posició del seu país davant l'assemblea de l'ONU.

Toni Blair:

Primer ministre d'Anglaterra des de 1997 i membre del Partit Laborista (Socialdemòcrata). Ha donat suport total als plans dels EEUU per atacar Iraq.

Jacques Chirac:

President de la República Francesa.

A l'igual que Schröder s'ha mostrat contrari als plans dels Estats Units.

ORGANITZACIONS INTERNACIONALS:

ONU:

Organització de les Nacions Unides, creada l'any 1945. La seva finalitat fonamental és mantenir la pau i la seguretat internacionals, la defensa de la lliure determinació dels pobles, la promoció i defensa dels drets humans i el foment de la cooperació internacional en matèria econòmica, social, cultural, educativa i sanitària, sense distinció de sexe o de color.

AMNISTIA INTERNACIONAL:

Organització humanitària independent creada el 1961 a Londres per defensar les persones empresonades per causa de la seva raça, religió i opinió. Lluita contra la tortura i la pena de mort.

Cada any presenta un estudi que revela la situació dels drets humans al món.

L'any 1977 va rebre el premi Nobel de la Pau.

OTAN:

Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord. El seu objectiu és salvaguardar la pau i la seguretat i desenvolupar l'estabilitat i el benestar a la regió de l'Atlàntic Nord. Es va crear el 1949 i Espanya va entrar a formar part l'any 1982.

En el cas que qualsevol estat membre sigui atacat, l'organització ha de sortir en defensa seva.

PAÏSOS:

IRAQ:

Estat d'Àsia occidental. Limita al nord amb Turquia, a l'est amb Iran, al sud amb el Golf Pèrsic, Kuwait i Aràbia Saudita i a l'oest amb Jordània i Síria. La base econòmica del país és el petroli.

ESTATS UNITS:

Estat d'Amèrica del Nord, que limita al nord amb el Canadà, a l'est amb l'oceà Atlàntic, al sud amb el golf de Mèxic i la república de Mèxic i a l'oest amb l'oceà Pacífic. És la primera potència econòmica en tots els continents i manté una clara superioritat en els sectors productius.

TURQUIA:

Estat de l'oest d'Àsia i l'est d'Europa, riberenc de la Mediterrània oriental. Limita al nord amb la mar Negra, al nord-est amb Geòrgia i Armènia, a l'est amb Iran, al sud amb Iraq, Síria i al nord-est amb Grècia i Bulgària. És un país bàsicament agrícola, amb gran diversitat de productes: cereals, opi, cítrics...

IRAN:

Estat d'Àsia occidental, entre la mar Càspia i el Golf Pèrsic. Limita al nord amb Armènia, Azerbaidjan, Turkmenistan i la mar Càspia, a l'est amb l'Afganistan i Pakistan, al sud amb el Golf d'Oman i el Golf Pèrsic i a l'oest amb Iraq i Turquia. La riquesa principal de l'Iran és el petroli.

ISRAEL:

Estat d'Àsia occidental, al Pròxim Orient. Limita al nord amb el Líban, a l'est amb Síria i Jordània, al sud-oest amb Egipte, al sud amb la mar Roja i a l'oest amb la mar Mediterrània.

La base de l'economia són l'agricultura i la indústria.

KUWAIT:

Estat d'Àsia occidental, situat al nord-est de la península d'Aràbia, a l'extrem nord-occidental del Golf Pèrsic. Limita al nord i a l'oest amb Iraq, a l'est amb el Golf Pèrsic i al sud amb Aràbia Saudita. La població està dedicada, majoritàriament, a la mineria del petroli i a les activitats que se'n deriven.

Aquest treball que acabeu de llegir va ser redactat al febrer de 2003. Evidentment, les circumstàncies han canviat des d'aleshores i el conflicte ha esclatat. Esperem que quan llegiu aquesta nota hagi acabat la guerra ja.

Entretente conociéndonos

Formació instrumental I

El curs al qual assisteixen dones immigrades i autòctones analfabetes, combina l'aprenentatge de la llengua oral i el de la llengua escrita tot tenint en compte la gran varietat de nivell de les alumnes: n'hi ha que saben llegir i escriure, però no saben l'idioma, n'hi ha qui a la inversa, i n'hi ha qui ni una cosa ni l'altra. El treball combina la feina en grup d'aprenentatge oral sobre els centres d'interès més bàsics (el cos, la família, la casa, els aliments..) i la feina individualitzada d'aprenentatge de

la llengua escrita que és diferent segons el nivell d'alfabetització de les alumnes.

La llengua d'aprenentatge és el castellà, tot i que el seguiment individualitzat, permet el treball en català amb les alumnes que han manifestat el seu desig d'aprendre'l.

El treball que aquestes alumnes aporten per a la revista consisteix en una sèrie de passatemps que us ajudaran a conèixer més els seus països d'origen.

Resuelve la siguiente sopa de letras y sabrás los 6 países de los que provienen las alumnas:

I	P	S	I	O	J	R	J	W	K
S	A	Ñ	A	P	S	E	O	A	U
E	O	P	T	L	C	C	R	I	J
N	H	C	R	J	X	U	E	C	L
E	Ñ	U	E	N	I	A	P	N	A
G	R	J	V	U	E	D	D	A	D
A	W	Ñ	E	D	R	O	W	R	S
L	C	A	H	F	A	R	X	F	E
R	O	R	A	I	B	M	A	G	T
G	L	A	Z	A	G	A	Y	M	R

Una vez sepas el nombre de los países, colócalos en la columna central y relacionalos mediante flechas con su correspondiente de las demás columnas:

Lenguas de comunidades específicas	Accidentes geográficos	Países	Capitales	Monedas
Bereber	Islas Galápagos		París	Euro
Diola	Cordillera del Atlas		Dakar	Dirham
Quechua	Cabo Verde		Quito	Euro
Provenzal	Macizo Armoricano		Madrid	Franco CFA
Euskera	Río Gambia		Rabat	Sucre
Sarahule	Pico del Mulhacén		Banjul	Dalasi

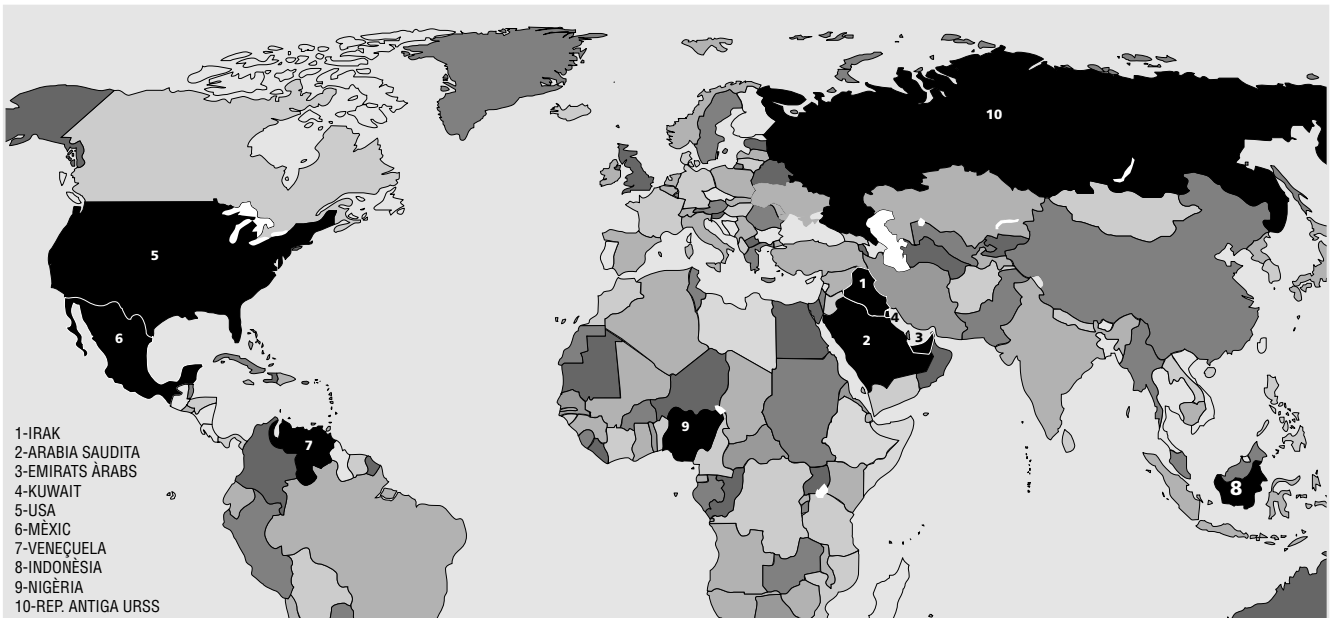
Si ya has encontrado todas las soluciones sólo te falta conocer a las componentes del curso. En la siguiente sopa de letras aparecen sus nombres, en total son 16:

G	E	A	R	O	G	R	J	W	K	G	R	J	A	K
Y	H	A	B	I	B	A	O	B	B	A	H	A	W	A
I	R	F	I	T	L	C	R	I	I	L	A	R	I	S
J	F	A	D	M	A	U	E	M	N	A	N	E	N	M
U	G	E	C	Y	E	A	O	E	T	E	A	O	T	A
L	U	D	T	H	G	S	D	A	O	G	N	D	O	D
O	J	Q	I	E	I	O	W	U	U	I	E	W	U	S
Ñ	E	S	D	H	A	D	X	F	E	A	D	X	F	E
E	I	Y	A	M	E	T	A	M	I	M	O	U	N	T
F	K	M	L	I	F	A	C	M	R	I	A	C	M	R
R	D	J	I	B	D	I	E	A	H	C	I	E	H	H
C	R	G	L	A	M	A	B	T	E	A	E	B	A	E
A	A	F	A	T	N	A	E	A	V	E	A	E	D	V
A	Z	F	W	I	P	A	R	E	N	L	A	R	J	N
S	Ñ	E	E	B	O	T	A	I	P	A	T	A	A	P

Les solucions les podeu trobar a la pàgina 33.

Or negre

□ Accés a cicles formatius de grau mitjà

Des de fa una temporada, sentim molt a parlar del petroli i d'una guerra motivada per aquest producte. Els alumnes que preparem les proves d'accés a CFGM us en parlarem una mica més en aquest article.

El petroli és un mineral format per matèria orgànica que es troba dipositat, a diferents profunditats, en grans bosses subterrànies. Per poder extreure'l és necessari perforar pous molt profunds a terra ferma o a mars. El transport als centres on es guarda el petroli es fa en grans vaixells petrolers o enormes canonades, els oleoductes.

El petroli representa actualment el 60% de l'energia que consumeix la humanitat. D'ell deriven prop de mig milió de materials diferents: greixos, plàstics, fibres, tèxtils, fertilitzants. D'aquí la seva importància a nivell econòmic i polític.

La dependència d'aquesta font d'energia no és positiva per als països que han d'importar-lo, la qual cosa els ha portat a buscar fonts d'energia alternatives.

Els països on es troba més del 70% dels jaciments de petroli són a prop del Golf Pèrsic. Iraq, Aràbia Saudita, Kuwait i els Emirats Àrabs. Això ha comportat conflictes periòdics amb les potències estrangeres, un exemple és la Guerra del Golf de 1990.

El 1960 es fundà l'Organització dels Països Exportadors de Petroli (OPEP). Agrupen nombroses nacions de l'Orient Mitjà que depenen del petroli. Intenta controlar els preus en el mercat internacional

El segon lloc en la producció mundial de petroli l'ocupen els Estats Units d'Amèrica. També hi destaquen, per la

seva producció, Mèxic, Veneçuela, Indonèsia, Nigèria i les abans repúbliques soviètiques com: Rússia, Ucraïna, Kazakhstan i les repúbliques del Caucas.

Un altre aspecte important, relacionat amb el petroli, és la contaminació que provoca en l'aire. L'atmosfera té una composició de gasos en equilibri. L'ésser humà l'altera a causa de l'emissió de compostos contaminants i gasos. Alguns d'aquests compostos, com ara el diòxid de carboni ja són presents a l'atmosfera, però el seu percentatge augmenta a causa de les emissions dels motors, de les indústries,... i pot alterar l'equilibri i provocar un augment global de la temperatura: efecte hivernacle

Els mars i oceans pateixen aquesta contaminació a causa de les empreses transportadores de petroli, que utilitzen vaixells amb moltes tones de petroli i en no gaire bon estat. Quan s'enfonsen provoquen les mareas negres. A causa d'això, la fauna marina es veu obligada a marxar lluny d'on s'ha produït la tragèdia. La gent que es dedica a la pesca pateix les conseqüències, com hem vist no fa gaire a les costes gallegues. Aquest esdeveniment desperta l'interès de l'opinió pública. Però també caldria destacar els abocaments menors que passen desapercibuts i que per acumulació provoquen molta contaminació: neteja de dipòsits, pèrdues o fuites als motors...

Per finalitzar, només us voldríem demanar un minut de reflexió sobre els esdeveniments actuals que puguin estar, directa o indirectament, relacionats amb aquesta font d'energia.

I una demanda:

NUNCA MÁIS

Col·laboracions

Amb ocasió de la propera inauguració del Pont Romà reconstruït, els Centres de Formació d'adults "Baix Montseny" de Sant Celoni i "Ferran Soldevila" de Santa Maria de Palautordera hem volgut intercanviar un article per a les nostres respectives revistes SUAR TINTA i TREURE PUNTA, simbolitzant amb aquest fet el mitjà de comunicació que sempre implica la construcció d'un nou pont.

Records del Pont Trencat

Quan l'Associació Pont Romà 2000, creada a la tardor de 1996 ens va presentar el projecte de reconstrucció del Pont Trencat i la recuperació del seu entorn, les escoles i, entre elles l'escola d'adults "Ferran Soldevila," van aportar el seu granet de sorra col·laborant en una exposició dedicada al tema. La nostra participació es centrà, entre d'altres aspectes, en la vida i en la gent que d'alguna manera havien servit de vèrtex entre dues poblacions tan properes: Santa Maria de Palautordera i Sant Celoni.

Avui, uns quants anys després, volem tornar a recordar a aquelles persones que, molt amablement, ens van ajudar a entendre una mica més l'estreta relació entre ambdós pobles: parlem de la família del Sr. Francisco G. primers habitants del Pont Trencat de dalt.

Francisco va arribar al Pont de baix quan només tenia divuit anys. La seva intenció era buscar una nova vida i poder treballar, igual que tants altres, en la construcció de les vies del tren o en les carreteres.

El seu pare va comprar els terrenys que, avui dia, donen a la carretera però que, en el seu temps, no eren més que un turó on es plantaven vinyes i blat.

Dues eres travessades pel camí de la Forca coronaven el turó. En una d'elles es construiria la primera casa, sense aigua, sense llum, però amb moltes il·lusions...

La Senyora Dolors encara recorda com rentaven la roba al riu i com després l'estenien sobre les pedres del Pont. El Pont de baix reunia una desena de cases. Tots els veïns es coneixien i la vida transcorria entre els horts del voltant de les cases, els quatre animals que ajudaven a l'economia domèstica i la cantina que estava situada entre l'antiga carretera de Vallorguina i l'antiga carretera de Barcelona. En aquell temps la fàbrica de la Resisa va demanar per fer un pou d'aigua i es va arribar a l'acord que l'aigua restant podia ser utilitzada pel barri. Anys després es connectaria amb la xarxa d'aigües de Sant Celoni.

El llum no va arribar a la part de dalt fins que no es va demanar a una altra fàbrica, la Sila. Aquesta va donar permís per portar el fil des de la fàbrica a la casa. La condició era que, la persona interessada, pagués la instal·lació, i així va ser. El Sr. Francisco recorda que va pagar el fil elèctric a 90 ptes el quilo i que més tard li abonarien 30 ptes per quilo de fil posat.

El 1955 el barri quedaria dividit definitivament en dos al passar la carretera actual: El Barri del Pont Trencat i El Barri del Pont Romà. No obstant, aquesta divisió no va afectar gens la vida dels seus habitants.

Aquests barris tenien més relació amb el municipi de Sant Celoni (escoles, metges, botigues, església...) que no pas amb el municipi de Santa Maria de Palautordera.

No seria fins bastant després quan el municipi de Palautordera va iniciar un notable esforç per tal que la vida d'aquests barris quedés perfectament integrada en el projecte del poble.

Gràcies al seu emplaçament tant la part del Pont Trencat com la del Pont Romà i la de Moixerigues gaudeixen dels avantatges d'ambdós municipis.

CMFA "Ferran Soldevila"

Santa Maria de Palautordera

Our mountains and their surroundings

I was born in a small town, I lived in a large house in the country.

When I was little I lived with domestic animals together. I always had respect for nature especially for the animals. At home we had cows, horses, dogs, cats, hens, ducks, pigs, lambs, pigeons and other animals.

It gave me the opportunity to know the wildlife in its different shapes: the instinct for surviving, strategies to escape from the enemies.

I lived near the forest, too.

I could observe how grew different types of trees, bushes and other plants in different levels:

- First level (typical Mediterranean vegetation) until 800 metres high
- Next level (Centre-European vegetation) until 1400 metres high
- Last level (High mountain vegetation) until 1700 metres high

We have to realise that in a distance relatively short we can go from the level of the sea to the top of the mountain.

- "Nature is wonderful!!" - People say.

I came to the conclusion that is also cruel especially with the weakest.

I love nature and I love my country!

Josep Pagès
Anglès 2n nivell

British customs: hallowe'en

The word Hallowe'en means All Hallow Even. Hallowe'en is celebrated on October 31st, and it is a traditional festival in Anglo-Saxon cultures. The custom of making pumpkin lanterns is an American tradition, rather than a British custom, but people all over the world make these pumpkins nowadays. They cut the shape of a face into the pumpkin and put a candle inside.

In the USA, children usually have a fancy dress party. They dress up as ghost, skeletons, black cats, bats and witches.

It's in Jack O' Lantern's legend we find the origin of pumpkins lanterns. The legend says:

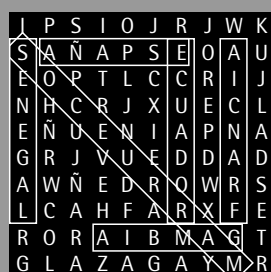
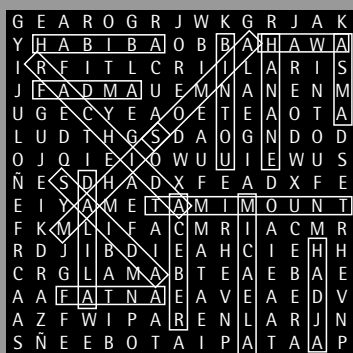
One night, the evil went to look for Jack's soul, a debauched and drunkard man. Jack traded and obtain an extra year of life.

At the end of the year, he used treachery again. At his death was thrown out the paradise and the hell. He was doomed to roam but he obtained of Evil an ember to light his way. He put it on a turnip.

The pumpkins appeared to take place of turnips when this custom arrived to USA.

Josiane Charrère
Anglès 2n nivell

Soluciones dels passatemps de la pàgina 30

Lenguas de comunidades específicas	Accidentes geográficos	Países	Capitales	Monedas
Bereber	Cordillera del Atlas	Marruecos	Rabat	Dirham
Diola	Cabo Verde	Senegal	Dakar	Franco CFA
Quechua	Islas Galápagos	Ecuador	Quito	Sucre
Provenzal	Macizo Armoricano	Francia	París	Euro
Euskera	Pico del Mulhacen	España	Madrid	Euro
Sarahule	Río Gambia	Gambia	Banjul	Dalasi

Orlando Pineda “El Maestro”

A les acaballes del passat mes de novembre, Sant Celoni va poder comptar amb la presència d'un personatge d'excepció. Convidat pel Centre de Formació d'Adults “Baix Montseny”, Orlando Pineda va ser capaç de fer un forat a la seva atapeïda agenda de visita al poble català per acostar-se una estoneta a casa nostra i compartir amb nosaltres les lluites del món que ja no interessaven als mitjans de comunicació. Lluites del món perquè la realitat d'on prové Orlando Pineda, Nicaragua, perfectament podria extrapolar-se a tot arreu exceptuant aquell conjunt de països que injustament tallem el bacallà.

Orlando Pineda és anomenat “el Maestro” pels seus. Va néixer al poble de Bonanza al 1945 i va estudiar Pedagogia a diverses universitats llatinoamericanes. Afiliat al Frente Sandinista de Liberación Nacional, el Maestro Pineda va poder exercir durant els anys de la Revolució sandinista (1979-1990), la seva formació tal com ell la concebia, deixant en evidència les pretensions de les pràctiques educatives generalitzades que només intentaven controlar, justificar i consolidar determinats sistemes socials.

Amb una dura i feixuga tasca, però amb l'ànim dels qui confien en una convicció que es barreja amb amor a la terra i als qui la fan florir, Orlando Pineda amb l'ajut de milers de brigadistes voluntaris arribats de diversos llocs, va canviar en pocs anys la realitat de l'alfabetització del país centreamericà. Del 64% d'analfabets, Nicaragua va passar a tenir només el 13%. Durant els anys de la Revolució, la partida pressupostària més important l'ocupava l'educació; era l'esperança més sòlida en la que el poble nicaragüenc podia aferrar-se per fer de la seva terra, una terra de tothom i per a tothom.

Basant-se clarament en l'educació popular que idealitzava el seu messies Augusto César Sandino, el Maestro Pineda insistia un cop i un altre a recordar que saber només que dos més dos fan quatre i que aquella paraula més aquelles altres formen una frase, servia de ben poc. L'autèntica educació popular busca entendre el per què de les coses. Indueix a la recerca d'instruments per a que cadascú exerceixi el seu poder i actuï per fer-hi front a transformar la seva realitat. És una pràctica pragmàtica que experimenta, que és lúdica, que evita la tediositat de les classes, que és plural i que fa de l'aula tot l'entorn. L'autèntica alfabetització no és assolir bons registres de saber llegir i escriure, és també saber produir

per proporcionar-nos el sostent, és saber llegir l'entorn polític per garantir-nos el benestar i és saber llegir la natura per protegir la nostra integritat i assegurar el futur dels nostres fills, a més de permetre'ns experimentar les sensacions harmòniques que ens ofereix el contacte amb els elements naturals.

Orlando Pineda va ser un testimoni de primer ordre a l'hora de treure'ns barres i estrelletes dels nostres somnis de fum. Afganistan, Argentina, Barbados, Bolívia, Brasil, Colòmbia, El Líban, El Salvador, Guatemala, Haití, Indonèsia, Iraq, Sudan, Vietnam, Xile, Xipre i també Nicaragua, són alguns exemples (no tots) de l'intervencionisme nord-americà amb l'únic propòsit de crear situacions favorables als seus interessos. Interessos particulars que pràcticament mai han beneficiat al poble i que en molts casos l'han soterrat. El que va fer EE.UU. en deu anys de Revolució nicaragüenca (període on els quatre milions d'habitants van veure recuperats els seus drets i dignitat després d'una de les dictadures més agressives que es recorden en la història contemporània) és imperdonable. Amb els diners aconseguits de la venda d'armes a un enemic per antonomàsia com era Iran, EE.UU. va finançar el sagnant exèrcit de la Contra per fer retornar a Nicaragua un govern titella que permetés als EE.UU. controlar les grans riqueses naturals i minerals del país centreamericà. Vaja, com sempre ha fet i com farà de nou amb Iraq.

Aquell personatge de frondós bigoti i fosca pell, acompanyat pel seu inseparable barret de palla i senzilles robes, reflectia, abans no pronunciés cap mot, que es tractava d'algú ben especial. El seu llarg silenci, quan ja se li havia atorgat la paraula, confirmava tota sospita. I el comunicador que prefereix estar al costat dels qui l'escolten abans de sentir la protecció de la taula o el micròfon determinaven definitivament que Orlando Pineda, el Maestro, ens arribaria amb el seu missatge. Missatge que posava de manifest el que hi ha més enllà de la nostra càpsula de luxes i banalitats; quelcom important de recordar-nos-ho sovint, per no caure en tràgiques ingenuïtats, no divisables ara, però que amenaçarien seriosament en un futur la integritat del tot.

De nuevo la marea

Me llamo Pedro y soy ecuatoriano. En mi país trabajé muchos años en una planta de cría de camarones. Es un proceso muy complicado.

Primero cogen las camaronas en alta mar, las llevan al laboratorio y las ponen en un cuarto oscuro y sin ruido para que pongan los huevos. Nada más ponerlos, los huevos se trasladan a otros tanques que están muy desinfectados. Se controlan cada día con microscopio. Cuando los huevos se revientan les salen unas colitas. Entonces se les pone un medicamento porque si no, sufren enfermedades. En el laboratorio están 45 días. Cuando salen, se pesan para saber cuántos hay. En un gramo pueden haber 300 ó 400 larvas. Se trasladan a unas piscinas. Esto se hace de noche, para que no sufran. Durante 90 días se los va observando y pesando. Cuando

tienen el tamaño adecuado se los pasa a la fábrica, donde los preparan, los empaquetan y los dejan listos para la venta.

Pues bien, estas fábricas ya no existen. Nadie puede trabajar en ellas. No hay camarones. Desaparecieron a causa de la contaminación. No fue una marea negra, como aquí en Galicia. Fue una marea blanca, espumosa. No se sabe si procedente de algún barco o de alguna empresa química. Ningún lugar del mundo está a salvo de estos desastres que originan grandes pérdidas ecológicas y graves problemas a las familias que, sin quererlo, se encuentran de por medio.

Pedro Reyes
Iniciació al català oral

Dibuix de Francesc Godoy

Qüestionari d'inici de curs

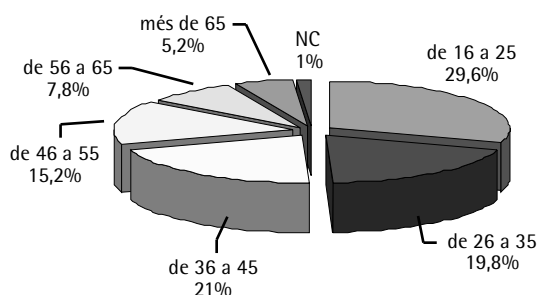

Us presentem els resultats del qüestionari que responen els alumnes a principi de curs. En els gràfics mostrarem els resultats globals, encara que les taules de freqüències

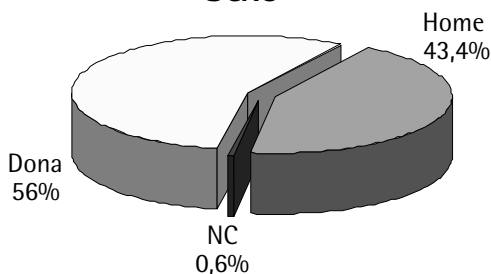
s'han realitzat per nivells i mòduls, i, si ho creiem oportú, farem comentaris de les respostes que s'han produït en algun d'aquests.

El nombre de persones que va respondre l'enquesta va ser de 348, de les quals mostrem en aquests gràfics l'edat i el sexe.

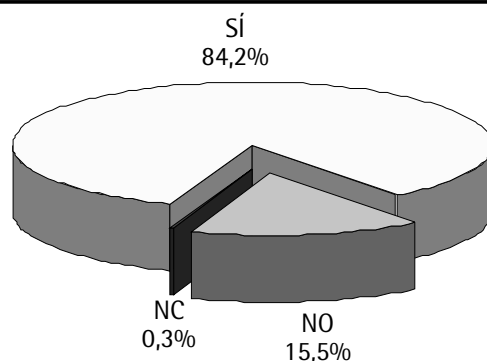
Edat

Sexe

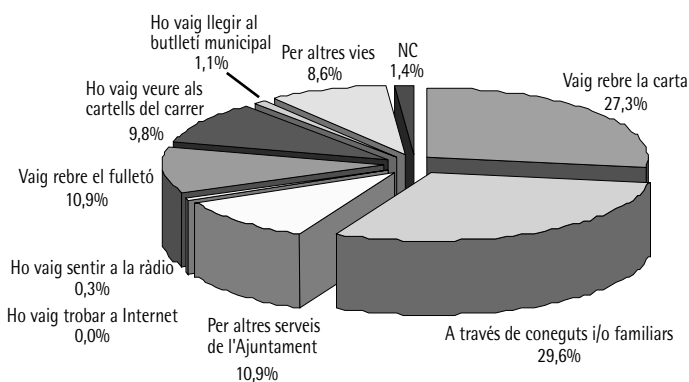

2. Coneixies l'existència de l'escola d'adults abans d'apuntar-te a aquest curs?

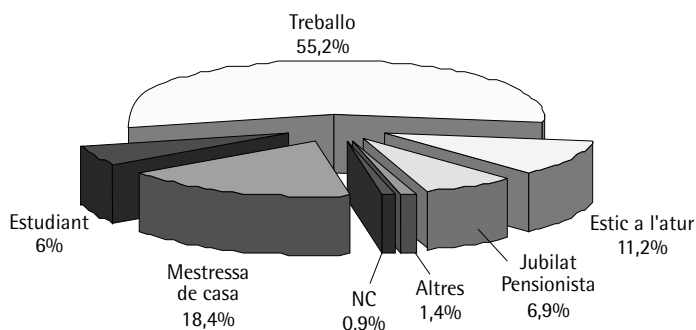
Les persones enquestades responen afirmativament en un 84% aproximadament. Moltes de les persones que no coneixien aquest servei estan matriculades en els cursos d'aprenentatge de la llengua, per tant es tracta de persones novingudes que segurament portaven molt poc temps de residència aquí a Sant Celoni.

3. Com t'has assabentat de quan i on t'havies de matricular?

Els resultats obtinguts de les qüestions proposades han estat els següents:

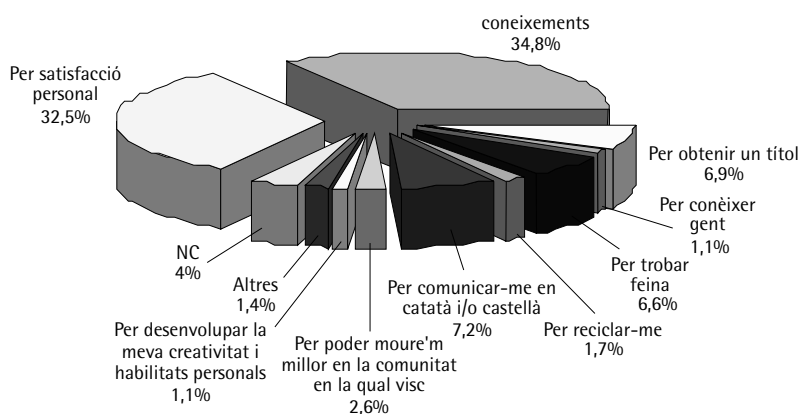
1. Quina és la teva situació laboral actualment?

De les persones que responen l'enquesta, un 55% està treballant. La situació de la resta es reparteix entre mestresses de casa, aturats, jubilats i estudiants. En alguns grups com Internet i Accés a cicles formatius de grau superior el percentatge de les persones que treballen és molt més elevat que el global.

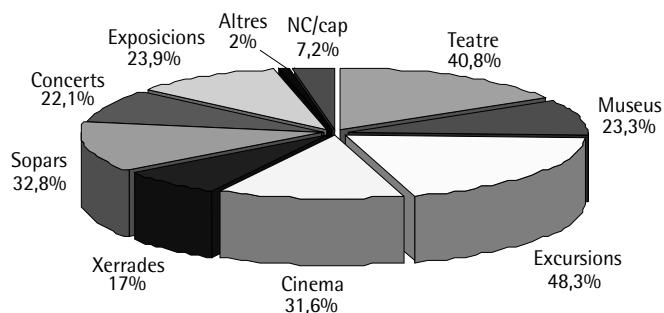
Els percentatges més elevats són d'un 30% que se n'enteren per coneguts o familiars i d'un 27,3% a través de la carta que envia la pròpia escola als preinscrits. Els alumnes que se n'assabenten per altres serveis de l'Ajuntament o perquè van rebre el fulletó són els mateixos, un 11%.

4. Per què creus que et pot servir?

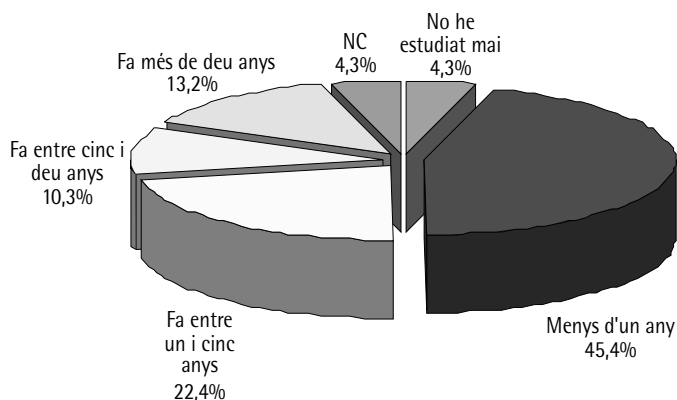

Una tercera part dels alumnes enquestats opinen que els serà útil per ampliar coneixements i una altra tercera part per a satisfacció pròpia. Aquesta última resposta es fa més palesa als grups de Dibuix i pintura i als grups més inicials de l'escola.

6. Quines activitats extraescolars proposaries ?

5. Quant temps fa des que vas estudiar algun curs o curset per última vegada?

Gairebé la meitat de la gent enquestada fa menys d'un any que havia fet algun curs; molts d'ells ja havien assistit a l'escola d'adults. Només 15 persones de les 348 no havien estudiat mai.

Molts dels alumnes que han contestat l'enquesta han proposat més d'una activitat. Aquestes, de més a menys proporció, són les següents: excursions, teatre, sopars, cinema, exposicions, museus, concerts i xerrades.

CONCLUSIONS

En primer lloc, volem remarcar que el Centre de Formació d'Adults és un servei de l'Ajuntament que ja coneixia la majoria de gent que hi assisteix. Moltes d'aquestes persones es plantegen apuntar-se a l'escola per ampliar els seus coneixements i, de fet, la seva motivació queda palesa amb el fet que la meitat ja havia estudiat el curs passat. Finalment, volem comentar que alguns dels alumnes proposen activitats perquè s'organitzin durant el curs.

Informació del centre

Horaris

FORMACIÓ INSTRUMENTAL I

grup A: de dilluns a dijous de 15 a 16.30h

grup B: de dilluns a dijous de 15 a 16.30h

FORMACIÓ INSTRUMENTAL II

de dilluns a divendres de 16 a 17.30h

FORMACIÓ INSTRUMENTAL III

de dilluns a divendres de 16 a 17.30h

FORMACIÓ INSTRUMENTAL

grup A: dilluns, dimecres i divendres de 20 a 22h

grup B: dilluns, dimecres i divendres de 20 a 22h

GRADUAT EN EDUCACIÓ SECUNDÀRIA:

de dilluns a divendres de 17 a 20h

PROVA D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS DE GRAU MITJÀ:

dilluns, dimarts i dijous de 17 a 20h

PROVA D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR:

Part comuna:

Grup A: dimarts de 18 a 22h i dimecres de 19 a 22h

Grup B: dijous de 18 a 22h i divendres de 19 a 22h

Part específica:

Depèn de les assignatures que hagi de cursar l'alumne

En la franja horària de 18 a 22h

PROVA D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT:

Part comuna:

Grup A: dimarts de 18 a 20h i dimecres de 19 a 22h

Grup B: dijous de 18 a 20h i divendres de 19 a 22h

Part específica:

Depèn de les assignatures que hagi de cursar l'alumne

En la franja horària de 18 a 22h

INICIACIÓ AL CATALÀ ORAL:

dilluns i dimecres de 19.30 a 21 h

CASTELLÀ PER A ESTRANGERS

Iniciació al castellà oral: dimarts i dijous de 20 a 21.30h

Castellà elemental: dimarts i dijous de 20 a 21.30h

ANGLÈS

1r nivell: dilluns i dimecres de 18 a 19.30h

2n nivell: dilluns i dimecres de 19.30 a 21h

INFORMÀTICA

D'octubre a febrer

INTRODUCCIÓ A LA INFORMÀTICA (62 h)

Grup A: dilluns i dimecres de 16 a 18h

Grup B: dilluns i dimecres de 18 a 20h

Grup C: dilluns i dimecres de 20 a 22h

OFIMÀTICA (62 h)

dimarts i dijous de 16 a 18h

INTERNET (62 h)

dimarts i dijous de 20 a 22h

IL·LUSTRACIÓ DIGITAL (62 h)

dimarts i dijous de 18 a 20h

De febrer a juny

INTRODUCCIÓ A LA INFORMÀTICA (62 h)

Grup D: dilluns i dimecres de 18 a 20h

Grup E: dimarts i dijous de 16 a 18h

OFIMÀTICA (62 h)

Grup B: dilluns i dimecres de 16 a 18h

Grup C: dilluns i dimecres de 20 a 22h

INTERNET (62 h)

Grup B: dimarts i dijous de 20 a 22h

EDICIÓ DIGITAL (62 h)

dimarts i dijous de 18 a 20h

DIBUIX I PINTURA

Grup A: dimecres de 16 a 18.30h

Grup B: dimarts de 18.30 a 21h

Grup C: dijous de 17 a 19.30h

Grup D: dijous de 19.30 a 22h

TALLERS DE PINTURA

dilluns de 19 a 21 h

1r. trimestre: Modelatge

2n. trimestre: Aquarel·la

INTRODUCCIÓ AL LÈXIC DE LA CONDUCCIÓ

dimarts i dijous de 20 a 21.30h

Professorat

Sergi Bernal

- Introducció a la Informàtica
- Ofimàtica
- Edició digital d'imatges
- Il·lustració digital
- Internet

Manoli Gallardo

- GES
- Accés a CFGM
- Accés a CFGS
- Accés Universitat

Paqui García

- Formació instrumental
- Formació instrumental III
- GES
- Castellà elemental

Àngela Grau

- Accés Universitat
- Accés a CFGS

Helena Masnou

- Introducció al lèxic de la conducció

Ana Navarrete (secretaria)

- Formació instrumental I
- Iniciació al català oral
- Iniciació al castellà oral
- Accés a CFGS

Marta Palomé

- Anglès 1r nivell
- Anglès 2n nivell

Marina Pardo

- Formació instrumental I
- Formació instrumental II
- GES
- Accés a CFGM
- Accés a CFGS

Jesús S. Kaso

- Dibuix i pintura
- Tallers de pintura
- Accés a CFGM

Mª Antònia Vilarrodona (direcció)

- Formació instrumental I
- GES
- Accés a CFGM

Dades del curs

Matrícules per nivells i mòduls

Formació instrumental I	16
Formació instrumental II	9
Formació instrumental III	13
Formació instrumental	19
Graduat en educació secundària	19
Prova d'accés Cicles Formatius de grau mitjà	17
Prova d'accés Cicles Formatius de grau superior	38
Prova d'accés a la Universitat per a majors de 25 anys	13
Iniciació al Català oral	17
Iniciació al Castellà oral	30
Castellà elemental	22
Anglès 1r nivell	17
Anglès 2n nivell	19
Introducció a la informàtica	60
Ofimàtica	31
Internet	24
Edició digital d'imatges	7
Il·lustració digital	8
Dibuix i pintura	63
Tallers de pintura	
1r. trimestre (modelatge)	12
2n. trimestre (aquarel·la)	13
Introducció al lèxic de la conducció.	25
TOTAL*	492

*El nombre de matrícules és superior al d'alumnes (434), ja que un mateix alumne pot estar matriculat a més d'un nivell i/o mòdul.

**Recompte efectuat en data 17 de març de 2003.

Dades dels alumnes

Població de residència

Sant Celoni	301
Sta. Ma. Palautordera	37
Riells Viabrea	23
Breda	11
Llinars del Vallès	9
Vallgorguina	9
Gualba	8
Hostalric	8
St. Antoni Vilamajor	4
St. Esteve Palautordera	4
Campins	3
La Batllòria	2
La Roca del Vallès	2
Les Franqueses del Vallès	2
Montseny	2
Mosqueroles	2
Arbúcies	1
Cànoves	1
Cardedeu	1
Granollers	1
Mataró	1
St. Feliu de Buixalleu	1
Vilalba Sasserra	1

Sexe

Dones	230
Homes	204

Situació laboral

Treballa	257
Mestressa de casa	48
Estudiant	10
Aturat	81
Jubilat/pensionista	30
Altres	8

Nivell d'estudis

Analfabet	6
Sense estudis	37
Estudis primaris	52
Certificat	22
Graduat	91
ESO sense aprovar	18
ESO	17
FP I	37
FP II	28
BUP	27
Batxillerat LOGSE	6
COU	15
CF grau mitjà	19
CF grau superior	8
Universitaris	44
No consta	7

Edat

de 16 a 25 anys	165
de 26 a 35 anys	99
de 36 a 45 anys	80
de 46 a 55 anys	48
de 56 a 65 anys	34
més de 65 anys	8

Procedència

Espanya	305
Marroc	69
Gàmbia	12
Equador	7
Rússia	7
França	4
Senegal	4
Bulgària	3
Colòmbia	3
Perú	3
Argentina	2
Bèlgica	2
Romania	2
Ucraïna	2
Xina	2
Alemanya	1
Algèria	1
Filipines	1
Guatemala	1
Moldàvia	1
Holanda	1
Polònia	1

Crònica d'activitats

Xerrada d'Orlando Pineda, 25 de novembre de 2002.
Amb motiu del quinze aniversari de l'escola, es va organitzar una xerrada sobre l'educació a Nicaragua, a càrrec del pedagog Orlando Pineda, coordinador de diferents campanyes d'alfabetització d'aquest país.

Convocatòria del 2n concurs de postals nadalencs, novembre de 2002.

En aquesta segona edició es van presentar 20 obres, que van estar exposades a l'escola del 2 al 13 de desembre, període durant el qual tots els alumnes del centre van poder votar la que més els agradava. La guanyadora va ser la presentada per Aurora Romero. Aquesta postal serà utilitzada pel centre per felicitar el Nadal del 2003.

Sortida "La Barcelona de Gaudí", 14 de desembre de 2002.
Aprofitant la celebració de l'any Gaudí vam fer una ruta per diferents llocs relacionats amb l'arquitecte. Pel matí vam visitar el Palau Güell i la Sagrada Família i per la tarda vam fer una passejada pel Parc Güell i el Mercat de Santa Llúcia.

Festa de Nadal, 20 de desembre de 2002.

Per tancar el primer trimestre, vam celebrar la tradicional festa de Nadal, durant la qual va tenir lloc el dotzè concurs de pastissos i postres nadalencs. Els guanyadors del concurs van estar Pere Barnola, amb el premi al gust i Mercè Gonzalo, amb el premi a l'originalitat. En el transcurs de la festa també es va donar a conèixer la guanyadora del segon concurs de postals nadalencs, Aurora Romero.

Convocatòria de l'onzè concurs per a la portada de la revista Suar Tinta! gener de 2003.

Aquest concurs va adreçat a tots els alumnes del centre. Enguany ha comptat amb la participació de 7 persones que han presentat un total de 10 obres. La portada guanyadora l'elegeix un jurat i es dona a conèixer en l'acte de la presentació de la revista. Les obres participants estaran exposades a l'escola del 25 d'abril al 9 de maig.

